

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh zehnává.“
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XII. — Číslo (No.) 38.

Saturday September 26, 1987 (Sobota 26. 9. 1987)

Závěr 2. misijní návštěvy papeže Jana Pavla II. v USA

Civilizace, která zapomíná na Boha zanikne

Dne 17. září na poloostrově Monterey uprostřed bohaté zemědělské krajiny papež Jan Pavel II. ve svém kazání při mši sv. sloužené na závodisti Laguna Seca, varoval 80.000 přítomných, aby je hmotná prosperita nevedla k zapomí-

naní na povinnosti, které člověk má vůči Bohu, zvláště v dnešní pohansky mravní permisivnosti. Rozhodným postojem hájil práva imigračních zemědělských dělníků, nutnost ochrany dětí a uctu k přestárlým, mrzákům a nemocným. Řekl doslovně: „Nejsme snad svědky skutečnosti, že často v bohatých společnostech, kde je hojnost hmotného blahobytu, permisivnost a mravní relativismus nacházejí snadné přijetí? Kde je mravní řád podkopáván, zapomíná se snadno na Boha a otázka poslední zodpovědnosti člověka za své skutky se nechává „jakoby“ stranou... V těchto posledních letech dvacátého století, v předvečer třetího tisíciletí křesťanské éry, část rodiny lidstva - ta část, která je ekonomicky a technicky nejvíce vyspělá - je možná - jako nikdy předtím - vystavena pokušení napodobovat starý model každého hříchu: původní vzpouru, která je vyjádřena ve výroku: „Nebudu sloužit!“ Řekl, že mnozí Američané podléhají pokušení „budovat svět pro sebe a to bez ohledu na Boha a v zapomnění na nsvobodu věřících jinde na světě. Dříve či později se však musíme vypořádat s touto skutečností: Zapomínání na Boha, předstírání „smrti Boha“, vede nakonec ke smrti člověka a celé civilizace.“

Sv. Otec také projevil svou hlubokou sympatií vůči téžkému údělu mnohých amerických farmářských dělníků. Řekl, že američtí biskupové a celá církev naslouchají tomu, jak mnozí farmáři a farmářští dělníci projevují své úzkosti kvůli vysokým vydajům a velkému riziku ve farmárení, kvůli nesnadným pracovním podmínkám sezonních dělníků, kvůli potřebě spravedlivých mezd a slušného bydlení a kvůli problému spravedlivých cen farmářských produktů... Ještě všeobecněji je třeba připomenout, že je slyšet hlasy druhých, kteří v této zemi hojností zakoušejí z nejružnějších důvodů i hlad, nemají-li schopnost se o sebe postarat, anebo nedovedou žebrot.

V San Franciscu pak v misijní basilice „Dolores“ se sv. Otec setkal asi s 60 pacienty smrtelné nemoci AIDS. Mezi nimi byl také pětiletý chlapec, který onemocněl z transfuze nakažené krve. Sv. Otec řekl shromážděným pacientům: „Bůh vás všechny miluje bez rozdílu, ukážete-li jen o Jeho lásku zájem. Boží láska je tak velká, že přesahuje hranice lidské řeči, uměleckého vyjádření i lidského pochopení. Bůh miluje ty, kteří jsou nemocní i ty, kteří trpí kvůli AIDS a podobným neduhům. Miluje příbuzné a přátele nemocných ty, kteří o ně pečují. Všechny nás miluje bezpodmínečnou, nikdy neustávající láskou, kterou nám dokázal na Kříži.“

Ve Phoenixu v Arizoně a všude na jihu USA
byl papež srdečně vítán s upřímnou radostí.

Tentokrát sv. Otec klidně, ale odhodlaně odpovídal svým kritikům mezi t.zv. „pokrokovými“ katolíky USA.

Mezitím před basilikou několik set homosexuálů demonstrovalo proti tomu, že církev je proti jejich homosexualitě „lásce“. Demonstranti však prý

bylo méně než se očekávalo.

Dne 18. září ráno se sv. Otec setkal se zástupci 52 milionů US katolických laiků. Nejdříve vys-

(Pokračování na str. 12)

DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ V CHICAGU

IPOD ZÁŠTITOU DISKTRIKTNÍHO SVAZU Č.K. V NEDELI 4. ŘÍJNA 1987 NA „VELEHRADĚ“, 2657-59 JIŽNÍ LAWDALE AVE.

V 10:30 hod. dopoledne koncelebrovaná česká mše svatá v kostele Bl. Anežky české (27 ul. & Central Park Ave.) za přítomnosti Njd. Otce biskupa exulantů v celém světě dr. Jaroslava Škarvady z Říma, tit. biskupa z Litomyšle

Hlavní projev: Njd. Otec biskup Jaroslav Škarvada

Zábavní část:

„Besídka“ z Národopisného kroužku Ustředny moravských spolků a děti sobotní české katolické doplňovací školy Josefa kardinála Berana.

Po programu k tanci a poslechu bude vyhrávat hudba Jim Drnka.

Sloupek informací

**o praktické odezvě Gorbačovovy „glasnosti“
v sovětském kolchozním zemědělství
a zároveň o nezměněné snaze SSSR
roznášet komunistickou revoluci
a sovětský vliv do dalších zemí světa,
jako na př. jihoamerické Kolumbie,
a přitom neustoupit ani o píď
v boji proti náboženství
jako na př. v okupované Litvě.**

Gorbačovova „glasnost“ se prý začíná nejlépe osvědčovat v sovětském zemědělství.

V Sovětském svazu se chýlí ke konci doba žní a sklizně. Podle zpráv z Kremlu první počátky uskutečňování Gorbačovova reformního procesu „glasnosti“ už přinášejí v sovětském marxistickém zemědělství své vytoužené ovoce. Letos se totiž čeká v SSSR rekordní úroda obilí, ačkoliv na jaře bylo pro zemědělství velmi špatné počasí, a také léto bylo chladné a deštivé. Špatný vliv tohoto počasí na úrodu prý bude více než vyvážen zavedením prvních reforem „glasnosti“, neboli dovolením některých kapitalistických praktik v sovětském zemědělství.

Ještě nedávno západní analytici předpovídali, že vzhledem k špatnému počasí bude letos zemědělská úroda v SSSR spíše slabá; tvrdili, že sklídí-li se tam 210 milionů tun obilí jako vloni, anebo i jen 205 milionů

tun, bude to nečekaný úspěch. Nyní však Abel Aganbegyan, jeden z hlavních plánovačů sovětského zemědělství a přední ekonomický poradce Gorbačova oznámil, že prý letošní sovětská úroda obilí - (kvůli Gorbačovovým reformám, zavedeným do zemědělství) - nejen předstihne loňskou úrodu, nýbrž může i předstihnout rekordní úrodu z roku 1976, kdy dosáhla výše 237 milionů tun obilnin.

Toto však ještě neznamená, že SSSR už bude na obilí soběstačný. Také letos bude musit dovézt velké množství obilí z ciziny, nemá-li význačná část sovětského obyvatelstva trpět nedostatkem. Ze Spojených států chce - podle poslední obchodní smlouvy - dovézt přinejmenším 9 milionů tun obilí, ale asi ho doveze mnohem více, poskytne-li Reaganova vláda sovětským kupcům stejně výhodné kupní podmínky jako v

minulosti. Protože sovětské zemědělství zůstává dosud řízené a kolektivisované, nemůže být řeči o tom, že by se kdy vrátily doby kapitalistického carského Ruska, které bylo prohlašováno za „obilnici Evropy“. Komunistická řízená ekonomie nezná kapitalistické „přežitky“ tohoto druhu, avšak na papíře plní plány a v obchodech je všeho nedostatek.

Od Stalinovy brutální kolektivisace třicátých let sovětské zemědělství zůstává neúprosně podrobena neohebné státní kontrole. Gorbačov se však nyní snaží zavést decentralisaci v rozhodování o tom, co, jak a kde se má na polích pěstovat, protože podmínky jsou na různých místech různé a nejsou shodné s tím, co nadiktují sovětské byrokraté centrálního plánování. Také zemědělské metody práce mají být všeobecně zmodernisovány. Zemědělství budou napříště dostávat platy podle svého výkonu a nikoliv podle toho, kolik hodin si odpracovali za fixní hodinovou mzdu. Asi v polovině sovětských kolektivních farem už byl zaveden systém desítilenných i čtenějších „zemědělských brigád“, které sestávají výlučně ze zemědělských dělníků. Tyto brigády mají nyní pravomoc konat některá závažná rozhodnutí. Tak například rozhodnou, kdy se má začít s osevy, jaké obilí se má zasít a kolik umělého hnojiva se má užít. Také budou s vládou uzavírat smlouvy o tom, jaké množství zemědělských produktů určitý kolchoz či sovchoz má státu dodat a za jakou cenu; zvláštní velké odměny jsou pak určeny kolektivním zemědělským jednotkám, které smlouvenou normu překročí. Všechny tyto věci dosud rozhodovala pouze Moskva. Budou-li nově zavedené reformy náležitě provedeny, Gorbačovova vláda očekává, že už kolem roku 1992 bude SSSR na obilí soběstačný. Západní zemědělství odborníci však považují tento názor za příliš optimistický. V SSSR je nadále odprodej zemědělských výrobků - (zejména ovoce a zeleniny), vypěstovaných na záhumnkách, na „svobodném trhu“ za vysoké ceny. Každý zemědělský dělník kolchozu může totiž vlastnit malou parcelu půdy, kterou si obdělává pro své potřeby.

Gorbačov také zahájil intenzivní kampaň pro odstranění různých základních nedostatků ze sovětského zemědělství: 1) V Sibiři a na „panenských“ půdách Kazachstánu těžkopádná byrokracie často nechá na polích shnit značnou část

dobré úrody. Ani letos nebude možno tento zlozvyk úplně vykořenit. 2) Moskevští byrokratičtí plánovači, aby neztratili svá dobrá místa, stále ještě diktuji mnohým zemědělským jednotkám, co mají pěstovat a jakých zemědělských metod mají užívat, ačkoliv sami nejsou zemědělskými odborníky a neberou žádný ohled ani na jakost místní půdy ani na rozdílnost podnebí. 3) Ve Střední Asii zemědělci často sabotují nové reformy, protože se obávají, že jim přinesou jen těžší práci, menší výdělek a méně zabezpečený život. 4) Všude v SSSR - zejména v Asii - chybějí dobré sjezdové cesty a trvá nedostatek nákladních trucků a železničních vagonů na přepravu úrody. Navíc chybějí i vhodná skladiště a sýpky pro obilí. Tak například v Kazachstánu zemědělským dělníkům v kolchozech a sovchozech často nezbyvá nic jiného, než nechat obilí a jiné zemědělské produkty venku na hromadách, kde je ničí déšť, hmyz a hlodavci. Přitom není nikomu dovoleno si něco z těchto hromad vzít pro vlastní potřebu. Tyto poměry nepřevládají jen v Kazachstánu, nýbrž existují všude po Sovětském svazu. Sám Gorbačov nedávno oznámil, že tímto způsobem je každoročně v SSSR zkaženo asi 20 % veškeré zemědělské úrody. V rámci „glasnosti“ mají nyní být tyto nedostatky napraveny. Na televizi jsou každodenně v „Zemědělské hodině“ zasměšňovány neúčinné zemědělské metody, nedbalí leniví a nevykonní zemědělství dělníci jsou kárání a tvrdohlaví byrokraté, kteří o zemědělství nesprávně rozhodují, jsou označováni za darmošlapy, podvodníky komunistické strany a nové nepřátele „sovětského lidu“.

O tom zda Gorbačovova „glasnost“ bude mít v sovětském zemědělství nějaký význačnější úspěch - (když celá

ekonomická soustava zůstane marxistickou) - se asi sotva kdy v blízké budoucnosti něco pravdivého dozvíme. V SSSR a v jiných komunistických zemích oficiální vládní statistiky o výrobě či zemědělské úrodě neodpovídají totiž nikdy skutečnosti; uveřejňují se jen ta čísla, která jsou výhodná pro komunistickou propagandu o výtečnosti komunismu, ať jsou pravdivá nebo ne.

□ **Tatáž Gorbačovova „glasnost“ však zůstává skálopevně věrná cílům mezinárodní „proletářské revoluce“ s ruskou touhou o ovládnutí světa; (viz současná situace v Kolumbii, kde kolumbijské komunistické guerilové plánují marxistický puč proti existující vládě).**

Na pokyn Moskvy komunistická strana Kolumbie se rozhodla skončit své dvouleté příměří o neútočení, uzavřené s kolumbijskou vládou, a nyní chce znovu pokračovat ve svých válečných a sabotážních akcích, jichž konečný cíl je destabilizace země, svržení vlády a nastolení komunistické diktatury proletariátu. Moskva však tím má na mysli asi jiný, více bezprostřední cíl: komunistické guerilové se mají pokusit získat kontrolu nad dalšími územími v Kolumbii, která je pro Sověty strategicky první důležitosti: leží mezi dvěma oceány - Atlantickým a Tichým - a hraničí s Panamou, kterou prochází pro Spojené státy svrchované důležitý Panamský průplav. Tento se má nyní dostat na snadný dosah komunistickým guerilům. Vedoucí místo mezi komunistickými guerily v Kolumbii mají „Revoluční ozbrojené síly“ moskevského zaměření v počtu asi 40,000 ozbrojených guerilů. Toto hnutí přerušilo nyní své přímé telefonické spojení mezi svým hlavním stanem v Urribe a presidentským palácem v Bogotě. Jeho vrchním velitelem je

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilů
a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Il. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

*Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.*

September 26, 1987 — Vol. XII. No. 38.

RESTAURANT & LOUNGE

ANNOUNCE
New Evening
Prices!

5734 W. Cermak Rd., Cicero

**SENIOR
CITIZENS
SPECIALS**
Homemade
LUNCHES
\$4.20 TILL
4:30 P.M.
Sundays
10% OFF
TOTAL BILL

**MONDAY THRU THURSDAY
DINNER AT LUNCH PRICES!**

- Juicy Pork • Crispy Duck
- Tender Breaded Pork
- Golden Chicken • Beef Dishes • American Favorites
- Seafood

**For Daily Specials
and Reservations
652-0795**

Complete With Dessert
and All The Trimmings
For Approximately

\$4.50

pověstný Manuel Marulanda Velez, kterému byla dána přezdívka „Tirofijo“, neboli „ostroželec“. Jeho revoluční ozbrojené síly připravují nyní větší ofensivu proti vládě spolu s dvěma jinými komunistickými guerilovými skupinami v Kolumbii - s „Hnutím 19. dubna“ - (kterému pomáhají Kuba, Nikaragva a Libye) - a s pro-kubánskou „Armádou národního osvobození“. Počet všech těchto ozbrojených komunistických guerilů se v Kolumbii odhaduje už na 80,000, což je velmi mnoho pro vládní armádu, která sama čítá pouze 160,000 vojáků. O tom, jakou politiku mají kolumbijské komunisty sledovat, rozhoduje politbyro komunistické strany Kolumbie po poradách s Moskvou a s Havanou. To ovšem nevěští pro budoucnost demokratických svobod nic dobrého!

□
Ani v sovětské Litvě Gorbačovova „glasnost“ nic nezměnila v komunistickém postoji vůči svobodě myšlenek náboženství.

Litevský 58letý disident Vytautas Skuodis, povoláním geolog, bývalý universitní docent, narozený v USA v rodině emigrantů, byl sedm let vězněn v SSSR kvůli své katolické víře, ale letošního 8. září se mohl se svou ženou a dcerou konečně vrátit do svého rodného Chicaga, kde si chce svou píli a znalostmi vybudovat nový domov. Do Litvy odcestoval jako jednorozční klučina, když se tam v r. 1929 vrátila celá jeho rodina, jakmile byla „mezinárodně zajištěna“ svoboda Litvy.

V Litvě pak vyrostl, vystudoval a žil ve stálém rozporu s komunistickou vládou. V roce 1980 byl nakonec zatčen sovětskou policií a pohnán před soud kvůli „protisovětské agitaci a propagandě“. Poslouchal totiž cizí rozhlas, rozmnožoval podzemní náboženskou literaturu a rozdával ji studentům university ve Vilně. Navíc připravoval k vydání knihu „Duchovní genocida v Litvě“, pojednávající o 46leté sovětské náboženské represii a protináboženské propagandě v Litvě. Právě tuto jeho nedokončenou studii mu při prohlídce jeho bytu komunistická policie

zabavila.

Soudní přelíčení se Skuodisem trvalo osm dní. Sám nyní říká, že obvinění proti němu byla úplně primitivní, že jeho žalobci nebyli schopni mu dokázat, v čem by přestoupil některý zákon země, a že právní obhájce, kterého mu Sověti určili, pouze papouškoval obžaloby, které byly proti němu vzneseny. Skuodis byl tedy odsouzen k sedmi rokům odnětí „svobody“ v pracovním táboře přísného režimu a k pěti rokům exilu na Sibiři. V prvním roce byl na samotce a mohl mluvit pouze s donašečem tajné policie KGB, který věrně oznamoval svým představeným všechno, co mu Skuodis řekl. Tehdy a později v donucovacím pracovním táboře mu právě jeho víra a vzdělání poskytovaly duševní sílu, takže se psychicky nezhroutil, což se obvykle stává mladším nevěřícím disidentům. Po skončení tohoto sedmiletého vězení mu bylo nabídnuto propuštění na svobodu, podepsal-li přiznání o své protistátní činnosti. Když to odmítl, dříve než odjel na Sibiř, byla mu nabídnuta podmínečná amnestie, podepsal-li alespoň prohlášení, že už nikdy nepřestoupí sovětský zákon. Toto prohlášení podepsal, protože ani nikdy předtím protizákonně nejednal. Nakonec byl tedy propuštěn na svobodu.

Skuodis řekl, že za doby sovětské okupace se i sami Litevci stali „nelidským“ navzájem vůči sobě. Jejich charakter byl nakonec nějak pokroucen a podloměn. Všichni se obávají ukazovat druhým dobrotu, protože tajná policie a komunističtí špióni by je obvinili, že chystají nějaké „protistátní“ spiknutí. - Situace katolické církve je prý dnes v Litvě horší než byla kdy předtím, ačkoliv Gorbačov podvodně prohlašuje svůj program „glasnosti“ neboli otevřenosti ve všech sférách kulturního a společenského života. Sověti totiž velmi nelibě nesou, že 90 % Litevců se dodnes hlásí ke katolické víře. Proto se pokoušejí infiltrovat tamní

kněze a farnosti výzvědnými donašeči agentů KGB s jasným cílem narušit a rozdělit církevní obce zevnitř. V Litvě také skoro neuvěřitelně roste zájem mladých i starších lidí o studium bohovědy a kněžskou službu, avšak komunistické autority jim nedovolí vstup do semináře. Samy se ale pokoušejí posílat do semináře mladíky „chuligány“ - „zjevně nepřátelské komunismu“, kteří však nevěří ani v Boha ani v křesťanství, aby je tak měla komunistická strana „pod kontrolou“ a zároveň bořila jejich nevěrou víru prostých věřících. Protože však život i v pravoslavných seminářích je dost strohý, falešní studenti na kněze tam obvykle nevydrží dlouho a začas odejdou. Skuodis se však domnívá, že v této věci sovětští komunisté by nakonec mohli dosáhnout svého cíle a mít úspěch, stejně jako se jim to už plně podařilo u pravoslavné církve v SSSR. Jistě se totiž naleznou dostatečně fanaticí komunističtí mladíci, kteří vytvářejí na svých seminářích studiích a nakonec se stanou nevěřícími falešnými kněžími jen proto, aby v „lidu“ víru v Boha zpochybnili. Z nich pak chce sovětská vláda vybírat biskupy, kteří budou postupně církev rozbourávat a likvidovat zevnitř. - Toto je dnes hlavní komunistická metoda, jak zničit náboženství. Tuto metodu tvrději sledují dnes komunisté i v satelitních zemích v naději, že se jim nakonec podaří víru v Boha u lidí zeměšnit a nakonec vykořenit. Proto Skuodis radí, aby Vatikán v budoucnu nepřijímal biskupské kandidáty, navrhované litevskou komunistickou vládou a znovu důkladně promyslel nejen teoreticky postoj proti bezbožeckému marxismu, ale hlavně praktická řešení chudoby a bídy v tzv. katolických zemích Latinské Ameriky, Filipin, Asie a Oceánie, kde jsou falešná hesla komunismu o sociální spravedlnosti dosud nutně přitažlivá, protože místní chudina nemá marxistickými sliby co ztratit.

Československá krajanská účast na Houby Festivalu

Každý rok je v Ciceru a Berwynu uspořádán velký Houby Festival, jehož vyvrcholením je mohutný průvod různých složek, organizací a spolků s množstvím alegorických vozů, za doprovodu řady hudebních kapel. Letošního roku bude tento průvod v neděli

11. ŘÍJNA

ve 2 hod. odpoledne na Čermák Road, od 56. avenue v Ciceru až po Oak Park Ave. v Berwynu.

Československo - americký kongres organizuje na tomto průvodu Československou divizi s vlastními kapelami a s účastí všech spolků a organizací našeho krajanského života. Jednu část budou tvořit účastníci v národních krojích z Ústředny moravských spolků, Národopisného kroužku, Moravské kulturní společnosti a Čs. ženské národní rady v exilu.

V další části budou Sokolové jak muži, ženy, dorost i žactvo z jednot Sokolské župy střední. Budou následovat členové Československých spolků v Americe (ČSA), Pizenští řečníci (Old Felows) a řada dalších krajanských organizací, všichni se svými prapory a zástavami. Bude také několik alegorických vozů z nichž hlavní bude naším symbolickým projevem k 200. výročí Konstituce Spojených států amerických.

Přijďte všichni do průvodu na Houby Day manifestovat s námi náš zájem a účast na této slavnosti českého původu, která nese české jméno, které nebylo nikdy přeloženo do jiného jazyka. Všichni musíme být hrdi na tuto skutečnost. Naše velká účast na této slavnosti, je pro nás pro všechny další příležitosti, abychom se manifestativně přihlásili k oslavě 200. výročí Americké konstituce, která je přes dvě století páteří naší demokracie a svobody a majákem řady ujařmených po různých státních útvech naší planety.

Naše národní i morální povinnost nás volá: Nesmíme zůstat doma či na chodnicích Čermákovy třídy a musíme všichni do průvodu na Houby Parade v Československé divizi! jr

Pozvání

na Národní pouti k Panně Marii v exilu (Lisle, Illinois, USA) V NEDELI 11. ŘÍJNA 1987

Pod záštitou Njđ. Otce Valentina Skluzáčka, O.S.B., býv. opata svatoprokopského.

Program:

* 12:30 hod. odpoledne mše svatá pro poutníky v opatském chrámu Páně sv. Prokopa. Hlavním celebrantem bude Otec opat Skluzáček O.S.B. s přítomnými krajanskými kněžími.

Poutní kázání bude mít Msgr. Dr. Petr Esterka z Minnesoty. Možnost sv. zpovědi před mší svatou a během pouti.

* 2:00 hod. odpoledne: V. symposium národní obrody v klášterním kapitulním sále; pořádá je Stálá konference křesťanských veřejných pracovníků čs. exilu.

Prof. PhDr. Dr. Sc. Karel Mácha přednese referát na téma: „Svatý Vojtěch, příklad spolupráce mezi národy Evropy.“ Prof. Mácha byl děkanem Karlovy university v Praze a nyní učí na universitě v Mnichově, NSR.

Otec provinciál Dr. Tomáš Špidlík, S.J. z Říma bude mít referát na mariánské téma.

* 4:00 hod. odpoledne: pobožnost před sochou Panny Marie v exilu v klášterní zahradě. Celebrant: Otec Josef Škach, duchovní rádce CML v Kanadě. * Zakončení pouti svátostným požehnáním v Mariánské kapli.

Případné dotazy zodpoví v Lisle: Rev. Odilo Crkva, O.S.B., St. Procopius Abbey, 5601 College Road, Lisle, IL. 60532, U.S.A.

Zvláště v době mariánského roku je přímá účast našich krajanů a exulantů velice žádoucí. Nebojme se obětí! Tímto srdečně zveme k spoluúčasti na V. národní pouti všechny krajanské farnosti, spolky a jednotlivce z USA, Kanady. Poutní program je jen odpoledne, z důvodu umožnění jednodenních zájezdů. Také se neztrácí čas účastí na formálním obědě, protože si vzdálení poutníci přivezou jídlo s sebou.

S pozdravy za CML v Kanadě:

P. J. Šach, duchovní rádce
V. J. Vostřez, předseda
M. Novotný, jednatel

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut. návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Knihy, gramodesky a kazety jsou nejlepší dárky pro všechny příležitosti. Napište si o katalog: Miroslav Konvička 12726 Archwood St. North Hollywood, CA 91606

TRESČÍ JÁTRA (SMOKED COD LIVER)

Finest quality imported from Denmark. Sold by case (24 cans) only. \$39.95. - Shipping and handling included. Send check or money order made out to:

ROTTER & Co., P.O. Box 1478
KAMUELA, HAWAII, 96743

DOBA "BĚHEM ROKU"

27. NEDĚLE: "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože, — v bohatství své lásky dáváš pracícím více, — než si zaslouží a žádají. — Voláme k tobě: — Zahřň nás milosrdenstvím, — odpusť nám naše viny a dej nám i to, — oč se ani neodvažujeme prosit. — Skrže tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA ISAJÁSE (Iz 5,1-7)

Zaspívám (píseň) mého přítele, píseň mého miláčka o jeho vinici.

Vinici měl můj přítel na úrodném svahu. Okopal ji, očistil ji od kamení, osázel ji ušlechtilou révou. Uprostřed postavil věž, i lis v ní vydlabal: čekal, až ponese hrozny, ona však plodila pláňata.

Nyní tedy, obyvatelé Jeruzaléma, judští mužové, sud'te mezi mnou a vinicí mou! Co jsem měl ještě udělat své vinici a neudělal jsem? Když jsem čekal, že ponese hrozny, proč přinesla plamé plody?

Teď vám ukáži, co udělám své vinici: odstraním její plot, že bude pastvičkem, rozbořím její zed', že ji rozlápu. Udělám z ní pustinu, nebude ořezána ani okopána, vzroste v trní a hloši. Mrakům dám příkaz, aby ji nezkrpily deštěm.

Vinice Hospodina zástupá je dům Izraele, Judovci — jeho milá sazenice. Čekal spravedlnost, hle nepravost, (čekal) právo, hle bezpráví.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA FILIPANŮM (Flp 4, 6-9)

Bratři! O nic nemějte starosti! Ale ve všem modlitbou a prosbou oznamujte Bohu své potřeby a děkováním. Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomýšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.

Konečně, bratři, mějte zájem o všechno, co je čestné, co je správné, co je nevinné, co je milé, co dělá dobrou pověst, a o každou zdánost nebo činnost, která si zaslouhuje chválu. Dělejte i nadále to, čemu jste se ode mne naučili, co jste ode mne převzali, ode mne slyšeli a na mně viděli. Pak Bůh, dárcer pokoje, bude s vámi.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 21, 33-43)

Ježíš řekl velkňázkám a starším lidu: "Poslyšte jiné podobnosti: Jeden hospodář vysadil vinici, obeknal ji zdi, vykopal v ní lis a postavil strážní věž; potom vinici pronajal vinařům a odcestoval. Když se přiblížil čas ovoce, poslal své služebníky k vinařům, aby převzali jeho díl úrody. Ale vinaři jeho služebníky chytli, jednoho zbili, druhého zabili, dalšího ukamenovali. Znovu poslal jiné služebníky, a to více než předtím, ale naložili s nimi právě tak.

Nakonec k nim poslal svého syna; řekl si: 'Budou mít ohled na mého syna.'

Vinaři však, když zhlédli syna, řekli si mezi sebou: 'To je dědic. Pojd'te, zabijme ho, a dědictví bude naše!' A chytli ho, vyveklí ven z vinice a zabili. Když nyní přijde Pán vinice, co udělá těm vinařům?"

Řekli mu: "Zlé bez milosti zahubí a vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou odvádět výnos v určený čas."

Ježíš jim řekl: "Což jste nikdy nečetli v Písmech:

Kámen, který stavitelé zavrhlí,

stal se kamenem úhelným;

Hospodin to učinil

a je to podivuhodné v našich očích?

Proto vám pravím, že vám bude odňato Boží království a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce."

Doporučte HLAS NÁRODA
svým přátelům a známým

P. Adalbert M. Zuna:

XXVII. NEDĚLE „BĚHEM ROKU“

4. října 1987

I. Čtení (Isajáš 5, 1-7):

Ve své naléhavé výzvě k izraelskému lidu, aby se obrátil a činil pokání, prorok Isajáš používá krásného přirovnání o vinici Páně. Je to alegorie. Vlastníka vinice nazývá svým dobrým přítelem. I v jiných textech Starého zákona se opakuje toto přirovnání lidu božského k vinici. Stejně jako v jiných zemích, každý izraelský rolník byl pyšný na své pole, olivový sad a vinici, a obdělával je s velkou láskou. Vinice však měla zvláštní místo v jeho srdci. Byla to vybraná část jeho statku a věnoval jí vždy zvláštní pozornost. Jistě čekal, že se mu odvděčí vybranými plody révy v čas vinobraní.

Prorok Isajáš používá tohoto přirovnání, aby důrazně napomenul svůj lid, že je nejvyšší čas k pokání. Všichni se Stvořiteli — Hospodinu zpronevěřili. Vůdcové lidu vždy a znovu a znovu zapomínali na svou velkou povinnost jít v každodenním jednání všem lidem příkladem, spravedlivě jednat i s tím nejchudším člověkem a tak vést lid k věrnosti Božímu zákonu. Nemravnost bohatých, křivdy a útlak bezbranných se rozšířily po celé zemi, farizeové se pokládali za vyvolené a nadřazené a proto jim Isajáš prorokuje, že boží trest je přede dveřmi. Ve skutečnosti o dvacet let později padlo severní židovské království do asyrského zajetí, a o sto let později padlo i jižní království s Jeruzalémem a obyvatelstvo bylo odvedeno do babylonského zajetí. Přirovnání vinice bylo velmi přiléhavé. Každý rozuměl tomu obrazu, vzatému z denního života. Vysvítala z něho jak všechna boží láska k vyvolenému lidu, tak velikost jejich hříchu, jenž byl

především hříchem nevděčnosti vůči hlavnímu a největšímu dobrodinci Izraele, když si Abraham vybral za praotce nového národa, aby se v něm po osmnácti stoletích narodil sám Boží Syn slíbený Vykupitel. Z přirovnání o vinici a vinaři vysvítá především skutečnost nesmírné lásky boží. Bůh skutečně prokázal svému lidu velkou péči, učinil mu vše, co pro svou svěbytnost a blahobyt potřeboval. Zvláště zmínka o „strážné věži“ je charakteristická. V době vinobraní v ní bděli hlídači, aby odháněli zloděje dokud plody nebyly sklizeny. Je to narážka na jeruzalémský chrám, s nímž těsně souvisí otázka spravedlnosti. Izrael byl povinen odevzdat ze své úrody spravedlivou část Hospodinu. Podobnost nám připomíná smlouvu mezi pánem vinice, jeho vlastnictvím a „pronajemcem“. Pozornost vyžaduje pozornost. Běží tu proto skutečně o smluvní závazek spravedlnosti. Bůh kdysi učinil smlouvu se svým lidem. Svou smlouvu splnil tím, že je zachránil a dal mu přislíbenou zemi. Jedinou povinností lidu bylo být vděčný udržet si víru v Jediného osobního Boha a žít podle Jeho desatera. Nevěnost uzavřené smlouvy ze strany lidu však volá po spravedlivém trestu. Nadejde čas a Bůh opustí svou vinici. Toto přirovnání o vinici se zřejmě netýká jen izraelského národa. Vztahuje se na každý křesťanský národ, na každou duši, jakmile zapomene na Boží lásku a zpronevěří se přikázáním Desatera a povinnosti lásky k bližnímu.

II. Čtení (List sv. Pavla k Filipanům 4, 6-9):

Slovům sv. Pavla v tomto listě snadno porozumíme, když si připomeneme komu byl tento list napsán. Jak jsme si už řekli, běželo o křesťanskou obec, k níž sv. Pavel tíhnu zvláštní náklonností. Nazývá je svými miláčky a

korunou svého díla. Skutečně jim dal svou plnou otcovskou lásku a Filipané se mu za to odvděčili upřímnou vděčností a věrností učení Kristova evangelia. Dnes krátký text je ze závěru listu. V obci nebylo žádných rozbrojů ani problémů, jak tomu bylo jinde. Celý Pavlův list je výzvou k setrvání ve vzájemné lásce a v pokoře. Slova, jež jsou vybrána pro dnešní čtení, jsou jakousi rekapitulací toho, co jim už řekl: Když to vše konáte - setrváte v pokoře, v jednotě a lásce, splníte vše. Můžete být klidní, protože jste zakořeněni v pokoji Kristově! Zvláště důrazná je Pavlova připomínka: „Nikdy nezapomeňte na modlitbu!“ Modlitba prosb i díky je stálým obcováním s Bohem v duchu ve jménu Kristově. Je podivuhodné - a je to opět myšlenka Pavlova - že duševní mír křesťanů se nakonec obrátí v celém světě. Kdo je hluboce zakořeněn v lásce Kristově nemusí se ničeho na světě bát, může mít radost ze života a být činným, ať se ve světě děje cokoliv. Může přijímat i to dobré, co je ve světě kolem něho a svým příkladným křesťanským životem všechno posvěcovat. Kristus odkázal svůj pokoj Církvi, ale protože je pánem všehomíra, všechno dobré ve světě prospívá v jisté míře i božímu království.

Evangelium (Matouš 21, 33-43):

Dnešní evangelium patří ke třem „příbuzným“ závěrečným podobnostem, jež měly být posledním varováním odpůrcům Pána Ježíše, aby uznali svou zaslíbenost, otevřeli oči a uznali, že nadešla hodina spásy národa, který byl svěřen jejich vedení. Každé z těchto tří podobností osvětluje vždy jiným způsobem, v čem spočíval omyl a zatvrzelost Kristových nepřátel a naznačuje, jaká by měla být cesta nápravy. Podobnosti mluví s nesmírnou naléhavostí. Obsahuje hrozbu, že trest Boží nemine ty, kdo ve své zaslíbenosti nerozpoznali a zatvrzele odepřeli uznat nadešlý čas spásy, jež byla nejprve

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradnu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodáváný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS

7002 záp. Čermákova tř. v Berwynu

☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

Hodláte-li se přestěhovat do jiného státu, ochotně, odborně a rádi Vám posloužíme, protože máme odbočky ve všech státech americké Unie a v Kanadě.

U nás stále platí bat'ovské heslo:

„NÁŠ ZÁKAZNÍK - NÁŠ PÁN!“

LAKE VILLA -
VACANT 6.83 ACRES
Partially wooded in very desirable 1 acre zone residential area, halfway to Chicago and Milwaukee, situated between two springfed lakes with lake rights to both: only few minutes to xpwy; N of Hwy 132 E of Hwy 83
\$95,000 call Libby Moudry
7 (312) 381 - 0500
Co. Name: R. Starck & Co.

nabídnuť vyvolenému národu.

Kristova Boží moudrost dovedla předložit skrytou pravdu v jasném a velmi jednoduchém obrazu, jemuž Kristovi posluchači hned porozuměli, že se týká jich. Zároveň tím však vyslovili sami rozsudek nad svými činy, protože poznali, že podobenství jasně mluví právě o jejich vlastní zatvrzelosti a nevěrnosti Božímu zákonu. V podobenství o nevděčených nájemnících vinice, je ve zkratce zachycena celá historie božího lidu. Bůh posílá posly během dějin izraelského národa, aby jej napravoval a přiměl k pokání. Ti, kdo odmítli poselství proroka, nepřijali ani poselství Syna majitele vinice. Došli tak daleko, že ve své zatvrzelosti a zášti jej zprovdili ze světa. Není žádná pochyby o tom, jaký trest Boží stihne takovou nevděčnost. A skutečně v těch dnech - v posledních dnech Kristova veřejného života po jeho vstupu do Jeruzaléma - členové židovské velerady - sanhedrinu - se už vážně zabývali možností zbavit se úspěšného kazatele a divotvůrce z Nazareta násilím - ale „soudně a legálně“. Aby nebylo pochybnosti, Pán Ježíš připomíná jiné proroctví, tak že je zcela jasné všem, v čem spočíval jejich hřích. Proti „Synu člověka“ však budou marně bojovat, protože Kristus - dle Davidova proroctví - je úhelným kamenem v dějinách Izraele a znamením spásy všem národům. Poslední Kristova slova naznačují, že Izrael se dožije i toho, kdy se Bůh od svého lidu odvrátí a slíbená spása bude nabídnuta všem národům. Vše naznačuje, že Boží trpělivost s vyvoleným národem má také své meze. Ten, kdo odpírá uznané poselství milosti a pravdy, jež Kristus přinesl na tento svět, se bude jednou marně dovolávat božího milosrdenství. Není totiž větší početivosti v tomto světě, než zavírat své srdce Boží milosti, jež chce jen naše dobro a čeká na odpověď naší opravdové upřímné lásky za důkazy nesmírné boží dobroty a trpělivosti, která hledá naše pravé dobro a štěstí, jak zde na zemi, tak i na věčnosti.

Ota Hora, Ottawa:

Otec vodíkové bomby dr. E. Teller: Zastavme sovětskou převahu nad světem!

V červnu 1987 se konala v Ottawě několikadenní konference o nukleárních zbraních. Zúčastnil se jí dr. Edward Teller, otec vodíkové bomby, narozený v Maďarsku, žijící v Americe od roku 1935. Připomněl, že téměř před 40 lety energicky a soustavně usiloval o uskutečnění vodíkové bomby z toho důvodu, aby byla zastavena sovětská převaha nad světem. Dr. Teller, dnes již 78letý používá stejných důvodů k tomu, aby přesvědčivě obhajoval a podporoval plán presidenta Reagana „SDI“, populárně zvaný „Star Wars - hvězdná válka“. „Jsem už starý muž“, pravil, a pokračoval: „Mohu-li nějak pomoci, pak je to toto: **Rusové pomalu a metodicky uplatňují vládu nad světem!** Proto musí být v tomto výboji zastaveni. Mohu-li nějak pomoci, to je vše, co bych chtěl učinit a jsem připraven!“ Teller dále vyslovil názor, že „**Spojené státy v porovnání se Sovětským svazem se podílí na celosvětovém existujícím nukleárním „Megatonage“ (množství nukleárních zbraní a jejich účinku) jen malým zlomkem!**“

Na konferenci v Ottawě měl příležitost rokovat s nositelem Nobelovy ceny prof. Johnem Ponanyim a s bývalým ministerským předsedou P.É. Trudeau též o „Star Wars“ a pravil, že „v rozhovoru s nimi jsem použil stejných důkazů, stokrát opakovaných v minulých letech a to, že iniciativy presidenta Reagana (Star Wars) byla nutná, protože **SSSR jsou daleko před Spojenými státy v zápolení o zbrojení!** a že SDI není zbraní určenou k hromadnému ničení protože „laser“ jsou mimořádně přesné i na tisíce kilometrů a jsou určeny k přesnému zásahu malého prostoru.“

Upozorňuji na varovná slova dr. Edwarda Tellera proto, že žijeme v době, kdy sovětská propaganda, Sověti, mistři

propagandy, na plné obrátky využívají a často s velkým úspěchem, Gorbačovské „glasnosti a perestrojky“ k získání veřejného mínění světa a k přesvědčování, že SSSR se mění, demokratizuje. Máme z toho radost a přejeme si, aby se sovětský systém násilí a tyranie změnil v systém demokracie a svobody. **Zatím tomu nevěříme a musíme být opatrní, protože známe Sovětský svaz a jeho činy od roku 1917.** Od krásných slov a slibů nedošlo k činům! Prvním činem SSSR a jeho vůdců musí být **plnění všech mezinárodních závazků a smluv, odchod všech sovětských vojsk ze všech zemí, které Sověty okupují, provedení svobodných voleb, zastavení infiltrace a podvracení svobodných zemí Sověty atd.** Je naší povinností, abychom tyto požadavky soustavně opakovali a připomínali, jako jednotlivci i jako krajanské a exulantské demokratické organizace i časopisy, což příliš opomíjíme.

Pro svobodný svět bylo by nebezpečím, kdybychom se dali ukožebat rafinovanou, po desetiletí nám dobře známou a většinou lživou komunistickou propagandou i když každou a příliš nepatrnou změnu k demokratizaci Sovětského svazu vítáme. - Příkladem je nám president Reagan, který se upřímně snaží o sblížení a zlepšení vztahů mezi Západem a Východem a i když se přičinil o první krůček k uskutečnění dohody o snížení nukleárních zbraní, **přesto si je vědom i slov a varování dr. E. Tellera a dále vmetá do tváří SSSR a jeho vůdcům pravdu,** jak to právě skvěle dokázal opět ve svém velkém projevu dne 21. září 1987 na shromáždění Spojených národů v New Yorku. Z jeho statečných výroků aspoň některé:

„Jsme svědky pokračující okupace Afghánistánu Sovětským svazem. Po osmi letech války je zaznamenáno milion obětí, čtyři miliony Afghánců vyhnáno do exilu... je čas, aby Sovětský svaz z Afghánistánu odešel... Afghánci mají právo určit si svoji budoucnost bez cizí nadvlády... Světová veřejnost musí trvat na sebeurčení a na úplný odchod sovětských vojsk z Afghánistánu...“

„Svoboda v Nikaragui nebo Angole, v Afghánistánu, v Kambodži, Východní Evropě, Jižní Africe nebo jinde ve světě není jen vnitřní záležitost. Nedávno český disident, spisovatel Václav Havel varoval svět, že účta k lidským právům je základem k opravdové záruce ke skutečnému míru...“ Volám po větší otevřenosti v otázce in-

formací v SSSR... **Slyšeli jsme mnoho o změnách v SSSR. Slyšíme slovo „glasnost“.. to znamená svobodná, nespoutaná vlna informací, myšlenek a lidí. Znamená to politická a intelektuální svoboda... Doufáme, že v zájmu občanů Sovětského svazu tyto změny se uskuteční...“**

Statečná slova presidenta Reagana, nejstatečnějšího ze všech dnešních vůdců svobodného světa musí být pobídkou všem našim demokratickým organizacím, časopisům a všem jednotlivcům, každému z nás.

Z Českého národního hřbitova v Chicagu

Ředitelstvo Českého národního hřbitova uspořádalo také letos tradiční výroční prohlídku hřbitova pro Sbor zástupců, aby je provedli po hřbitově a zastavili se jednak u některých hrobů, kde odpočívají krajané, známí z veřejného spolkového života československé větve v Americe a poklonili se jejich památce a jednak aby ukázali delegátům, co a jak se během roku na hřbitově zlepšilo, jaké byly provedeny potřebné opravy na budovách a cestách, v jakém pořádku jsou motorová vozidla a nářadí a jaké máme plány do budoucna, abychom hřbitov udrželi v pěkném a líbivém stavu a tak ukázali veřejnosti, že Češi jsou pořádní i na hřbitově.

Prohlídka se konala v neděli 13. září. Bratři a sestry delegáti se sešli u hlavní brány v 10 hodin dopoledne a po složení slibu věrnosti americké vlajce před pomníkem veteránů ze světových válek, vydali jsme se na procházku k Masarykově mausoleu pod vedením našeho správce Phil Roux. Na cestě zastavili jsme se u pomníku, věnovaného Ladimíru Klácelovi z roku 1885, českému vlastenci a filosofovi. Vzpomněli jsme také všech ostatních významných mužů, uložených k věčnému spánku kolem Klácelova pomníku.

aby byla soustavně opakována a v jejím duchu bojováno proti sovětizaci světa a za svobodu naší vlasti. Zatím tak nečiníme. Proč např. v souvislosti s vyzvednutím sovětských vojsk z Afghánistánu se už zapomíná na požadavek vyzvednutí 80 tisíc sovětských vojsk z Československa? Není to naše vina? Vzpochopme se k činu, každý z nás, každá naše organizace a časopisy. Varování dr. Tellera je včasné a statečná slova presidenta Reagana jsou výzvou všem nám ke každodenním činům!

U mausolea upozornili jsme na nedávné opravy, provedené na stropě ochozu kolem dokola a na novou střechu, právě instalovanou. Pak pokračovali jsme v naší procházce ke krematoriu, kde jsme ukázali krásně zrenovované dveře u hlavního vchodu a opravený strop a zeď v jedné části v hlavní kapli.

Bohužel, mezitím se zatáhla obloha a začalo vytrvale pršet, takže jsme prohlídku musili přerušit a zakončili jsme ji ukázkou zbořené hráze na řece, na jejímž přestavení právě pracujeme.

Převážný úsudek delegátů byl, že ta naše zahrádka v Chicagu, kterou si naši předkové založili k poslednímu odpočinku, je **dobře udržována a zůstává chloubou krajské veřejnosti.** A nejen že dobře slouží již po sto let jejím potřebám, ale jako nezištná instituce podporuje od založení z přebytků československé demokratické organizace v Chicagu.

A nemožu tuto zprávu ukončit bez zmínky o tom, že při společném obědě v Di Leo restauraci, náš milý bratr legionář Divišek nás obveselil českými a americkými národními písněmi, které zahrál na klavíru a mnozí jsme si s ním zazpívali. Po zahrání a zazpívání „God Bless America“ jsme se spokojeně rozházeli v naději, že se za rok opět při této příležitosti sejdem.

Karel Halaška, tajemník

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha český
i anglicky

● Všechny pekářské a cukrářské výrobky
● Evropské speciality
● „Special Homemade“ cukroví
● Velmi chutné máslové housky a štrůdl
5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

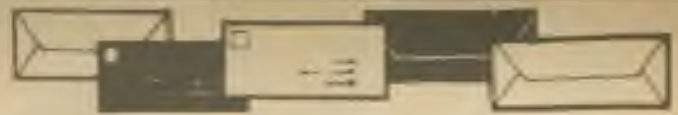
THAT'S A FACT

THE FIRST OF MANY!

SETTING AN UNFORTUNATE PRECEDENT,
A DURYEA MOTOR WAGON COLLIDED
WITH A CYCLIST, SENDING THE
RIDER TO THE HOSPITAL WITH A
FRACTURED LEG.
THE YEAR WAS 1896
AND MARKED THE
FIRST RECORDED
ACCIDENT
INVOLVING AN
AUTOMOBILE!

DOPISY našich čtenářů

Cleveland - Ohio

Profesor Dr. Jan J. Oppl nám přednášel o své cestě do Portugalska.

V Lisabonu, hlavním městě Portugalska, se letos v květnu konala 5. mezinárodní lékařská konference, které se také zúčastnil náš clevelandský exulant a krajan profesor Dr. Jan J. Oppl s chodí Mimi. Požádali jsme ho, aby nám popsal, co pokládá pro naše krajany za zvláště zajímavé.

Na cestu se vydali 1. května letadlem TWA do New Yorku a odtud již přímo do Lisabonu. Tam přistáli za nádherného slunečného rána a byli přivítáni na moderním letišti svítcím se mramorem. Mezinárodní sjezd lékařů o metabolismu tuku a jeho patologii se konal od 6. do 9. května. Tak jim před jeho zahájením zbylo trochu času. Pohotově jej využili k zájezdu do lázní Estoril, kde se vyhřívali

na písčité pláži Atlantiku. Zatímco na slunci ukazoval teploměr 90 stupňů F, občas zadul studený „západák“ a v tom okamžiku jim i zamrazilo v zádech. Noci byly velice chladné. Byly to bohužel jen tři dny zaslouženého odpočinku po všem shonu, který předcházel jejich odjezdu. A pak již dr. Oppl vzpomíná osobně:

„Na sjezdu jsme vyslechli celou řadu přednášek; moje byla na téma: „Molecular Polymorphism of LDL and IDL in Patients, with proven Cad and Dyslipoproteinemia treated with Probucol“. Lidově řečeno, přednášel jsem o významu změn v podtřídách lipoproteinů, způsobujících artherosclerosis. Tyto změny jsou důležité s hlediska poznání mechanismu účinků léků jako je „Probucol“, prodávány v lékárnách na předpis pod názvem Lorelco, který postupu artheroslerosy zab-

raňuje, jako některé další léky.

Jako zvláštní a nejnovější formu výuky profesionálů jsem uspořádal na tomto sjezdu Mezinárodní seminář o diagnostice poruch v metabolismu lipoproteinů, vedoucí k artherosklerose. Na 173 vědců a kliniků z 27 zemí se podílelo na názorném výkladu - (v jazyku anglickém) - o tom, jak rozpoznat a léčit záhy tzv. „metabolickou fází“ artherosklerosy, kdy je lépe léčitelná a kdy ještě nevznikly škodlivé změny (jako infarkt, mrtvice nebo trombózy) - na srdci, mozku nebo jiných orgánech a periférních cévách. Příklady pro porovnání byly promítány na čtyřech stěnách současně, takže seminář měl rychlý průběh a výukově účinný důraz.

Zatímco dny jsou na sjezdech opravdu naplněny tvrdou prací, pozorností, diskusemi a polemikami, přestávky hýří četnými milými setkáními - „po letech“ či dokonce „po desetiletích“. Nejdokladnější na těchto setkáních je vroucnost a upřímná lidská radost. Nehledí se přítom na to, jak se kdo z vědců změnil, avšak jak kdo z nich ve své práci pokročil, co objevil a kam až ve svém bádání dospěl.

Společné večeře - často s typickými programy - jsou rovněž cenné a zábavné, protože se můžete dovědět jak pracují kolegové ve Francii, Finsku, v USA - hlavně ve Filadelfii a v Clevelandu, Singapuru, Kolumbii, na Filipínách a v Holandsku; jak se léčí a jak pracují ve výzkumu ve Velké Británii, v Portugalsku, v Itálii, Německu, Brazílii, Kanadě, Španělsku, na Novém Zélandu a Austrálii. Tak se potom vracíme domů obohaceni a podníceni ke zvýšenému vědeckému úsilí, a někdy i s malou dávkou osobního zadostiučinění a vděčné spokojenosti.

Země, které pořádají různé sjezdy, dávají zpravidla navíc „k dobru“ svůj lidový a národní folklór s tanci, zpěvy a národními scénami - (divadly, průvody a hrami). Nikdy nezapomeneme na středověké hrátky na skotských hradech v Británii nebo na rej masek, draků a chrličů ohně v Hongkongu, nebo na nesmírně půvabnou hru, ukazující přivítání zakladatele města Bruselu před 1000 lety, hranou v dobových krojích skutečnými šlechtíci a šlechtici - (omegagang). Nedostizný je karneval před Popeleční středou „Mardi - gras“ s průvodem v Rio de Janeiro,

nebo něžné zpěvy a úkony gejš v Tokiu. Při jejich shlédnutí si Čech musí nutně vzpomenout na svou rodnou vlast a nutně dojde k závěru, že i ty naše národní tance české a slovenské nejsou žádnou „Popelkou“ ve srovnání s tím ostatním ve světě. Jak úchvatná krása vyznačuje z harmonie barev našich krojů a z lahodných pohybů našich tanců!

V Portugalsku jsme poznali hlavně sentimentální, tklivé a táhlé lidové zpěvy zvané „FADO“. Pak bujně tance rybářských dvojic, ale portugalské kroje jsou tmavé a rytmické tance nejsou zrovna příliš radostné. U nás budily spíše dojem tesknosti, protože se v nich asi obráží chudoba lidu a tragika rybářů, kteří se z lovu nevrátili.

Portugalská krajina však hýří rozkvetlými sady rhododendronů, bezu a fuksií; zelená barva pochopitelně prozrazuje na všech stranách, že jaro je tady. Hrbolatá, kopečková scenérie širokého rozhledu skýtá ve středu Portugalska skoro jednotný obraz - strmého kopce s prastarým hradem z doby rané gotiky z 12.-14. století, často s vklíněným městem, nebo vesnicí, hrazenou mohutnými zdmi se střelnými baštami a strážními věžemi. Pod holým kopcem se rozkládá zpravidla vesnice, městys nebo město. Bílá stavení v úzkých uličkách - (aby byly stinné) - a v křivolakých - (aby jimi proudil vítr - vzduch) - a „obrácené“ zády k chodci v těch kamenitých labyrintech. Vidíte jen bílé stěny, úzké dveře, jedno okno, často lemované gotickým rámem z kamene nebo typickou bílou mosaikou z keramických dlaždic, lampu a někdy mříž. Ale když pak vejdete do domu, jste zpravidla překvapeni: buď najdete ještě gotický nebo renesanční nábytek, nebo zase úplně moderní, skoro vždy velmi jednoduchý. Vedle domu bývá zahrádka, uzavřená vysokou zdí, kde obyvatelé domku ve stínu odpočívají a rozjímají.

Během krátkého pobytu v této staré námořnické zemi jsme projeli celou řadu míst a měst: z Lisabonu na sever přes Caldas da Rainka, S. Martinho do Porto do starého přístavního městečka Nazaré; pak jsme jeli do Alcobaca se starým klášterem z 11. století obrovských rozměrů pro 999 mnichů! Dalším mnichem se mohl stát pouze král.

Odtud jsme pak pokračovali v cestě přes Batalhu do světoznámého poutního města

Fatimy. Tam jsme dorazili právě v předvečer 70. výročí zjevení Panny Marie, Královny sv. růžence 13. května 1917, nad keřem, který se od té doby rozrostl ve velký strom. Na místě zjevení byla postavena kaple nad malou starou kapličkou s devótním podiem z bílého mramoru. Opodál - uprostřed obrovského náměstí - stojí známá basilika. Svátý Otec Jan Pavel II., ctitel Fatimské Panny Marie, tam požehnal více než milionu poutníků.

Zjevením a rozmluvou s „Královnou sv. růžence“ byli poctěni tři pasáči, z nichž dva jsou již na „pravdě Boží“ a pohřbeni v basilice v postranních kryptách. Nejstarší pasačka z nich žije jako řeholní sestra v nedalekém klášteře pod jménem sestry Lucie. Proudí poutníků putovaly pěšky a potkávali jsme je po cestě at' pršelo nebo svítilo slunce. Starobyle i moderně oděné ženy a muži všech věků putovali usebraně do Fatimy. My sami jsme byli vděční za zázračnou „shodu“ jejich přítomnosti a naší v tomto místě přesně v předvečer vzácné oslavy. Dvě obrovské devótní svíce - každá z nich za příbuzné a přátele na evropském i americkém kontinentě - hořely mnoho dnů a noci do dalšího desetiletí.

Z Fatimy jsme pažitem št'avnaté stepi jeli dále přes Castelo de Vide, Vila Nova, Tomar, Leiru, Coimbru, Aveiru, Porto, Lamego, Guardu, Castello Branco, Portalegre, Elvas, Estremos, Evoru, Monsaraz a Setubal zpět do Lisabonu. Všude tu lidé pěstují divoké korkové stromy, někdy šlechtěné ve školkách, eukalipty, olivy a vinnou révu. Ach, jak nám zde chutnalo originální portské víno, kterému se zdejší „portské“ anebo „madejra“ vůbec nevyrovná. Severní část Portugalska - Costa Verde a Montanhas je značně průmyslové, zatímco jižní - Algarve je převážně zemědělská a žije hlavně z cestovního ruchu.

Popis naší cesty se vztahuje hlavně na oblasti Costa de Prata a Planicies a částečně i Montanhas. Řeka Rio Tejo rozděluje Portugalsko ve dvě části, a u Lisabonu vede přes ní most, podobný tomu jako v San Francisku; kdysi prý byl nejdelší v celé Evropě.

Slunce zapadá v Portugalsku vždy za mořem - nikdy za horami a jeho obyvatelé budí každé ráno typický kohout, jako symbol věrné ostražitosti a štěstí. Festa Brava!”

NOVÁ ZÁSILKA SUŠENÝCH HRÁBKŮ

Tmavé: 1 lb. \$39.-, poštou \$41.85 - 1/2 lb. \$20.50, pošt. \$23.15 - 1/4 lb. \$11.-, pošt. \$12.95.

Světlé: 1 lb. \$24.-, pošt. \$26.85 - 1/2 lb. \$12.75, pošt. \$15.40 - 1/4 lb. \$7.-, pošt. 8.95.

Trhané krupky, 1 lb. 65c., poštou: 1 lb. \$2.40, 3 lb. \$4.45.

Vegeta, do polévek a omáček, \$3.50, poštou \$5.40.

Chicory - cikorka, \$1.25, poštou \$2.50.

Vanilkový cukr Dr. Oetkera (Též prášek do pečiva), 2 balíčky 65g, poštou nejméně 10 bal. za \$4.25.

Prášek do perníku, 50c., pošt. nejméně 2 za \$1.60.

Mák, 1 lb. \$1.59, poštou: 1 lb. \$3.45, 3 lb. \$7.50.

Kmín, 1 lb. \$ 1.89, poštou: 1 lb. \$3.75, 3 lb. \$8.45.

Odol, koncentrovaná ústní voda, \$2.75, poštou \$4.35.

Kabátova černá mast, \$2.85, poštou \$3.70.

Ricola zdravotní „instant“ čaj, \$3.75, poštou \$5.35.

Ricola bylinkové cukrovinky, balíček \$1.60, pošt. \$2.50.

Mlýnek na mák, \$27.50, poštou \$30.90.

Mlýnek na housku, malý \$8.50, p.p. \$10.25 - větší \$16.50, p.p. \$18.90.

Formičky na ořechy (cukroví), 50 kusů \$8.50, pošt. \$10.50.

Mlýnky na maso: číslo 5 - \$28.50, pošt. \$33.50; číslo 8 - \$30.50, poštou \$36.-; číslo 10 - \$34.50, pošt. \$40.50.

Nástavec k mlýnkům na maso na děláni cukroví, \$2.25, pošt. \$3.25.

Znaky z látky, 4 inče; Český lev \$1.95, pošt. \$2.35 - americká a československá vlajka \$2.50, pošt. \$2.90.

Pište si o seznamy a ceny

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,

BFRWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

darkové společnosti do Československa.

Obchodní Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
hodiny: V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.
V neděli zavřeno.

K Havlovi „Memorandum” v Chicagu

Havlovo „Memorandum” je jeho nejčastěji hranou divadelní hrou; v cizině ovšem, v Československu se nesmí hrát nic z jeho bohatého, světově zámého repertoáru. Tuto hru napsal v r. 1965 a po více než 20 letech je hra stále aktuální. Její popularita, jako každého skutečné uměleckého díla, spočívá v interpretaci několika rovin, kde byrokratické vedení podniku, ve snaze zlepšit komunikaci uvnitř závodu, zavede nový umělý jazyk, který má vše zpřesnit a zjednodušit. V průběhu děje, v komických situacích, vychází pochopitelně najevo, že místo zjednodušení dochází k úplnému opaku. Avšak místo očekávaného rozřešení, prosazovaném poněkud neprůbojným protagonistou, Josefem Grassem - totiž návrat k normálnímu přirozenému jazyku, zavede se jiný umělý jazyk. Autority se zapřísahají, že se poučili z chyb minulosti a vynášejí přednosti nového, pokrokového jazyka. Pro většinu z nás, kteří žili v minulosti pod komunismem, si pamatujeme ještě články z novin té doby, psané zvláštním, odlišným jazykem. Tento jazyk neměl za účel sdělovat, informovat, nýbrž sloužil jako zařikávání, rituál, uctívající modlu komunismu. Pražské jaro 1968 přechodně vrátilo jazyku lidskou formu, která byla brzy opět zaměněna v rituální zaklínadla. V podstatě hru lze tedy chápat v daleko širší perspektivě, zaměníme-li syntetický jazyk, „Ptydepe”, za syntetický ráj komunismu. Jak nevzpomenout na slova spisovatele Karla Čapka z jeho knihy „Proč nejsem komunistou”: „...Methoda komunismu je široce založený pokus o mezinárodní nedorozumění, je to pokus roztržít lidský svět na kusy, které k sobě nepatří a nemají si co říci.” Václav Havel za podmínek nesmírně těžších předává Čapkův odkaz dále. Podobně jako Čapek, Havel je též schopen vylézt z toho našeho písčeka a promítnout ty naše problémy do světového dějiště. Vždyť fašismus, komunismus, které měly oba naše národy možnost poznat v tak hluboké míře, jsou v podstatě jen součástí širšího problému - od cizování se lidstva mezi sebou. Jedna v hlavních postav Havlova Memoranda filosofuje: (Dovolte mi, abych citoval jen anglický překlad, neb svým překladem z angličtiny zpět do originálu bych se mohl dopustit

chyb tak vtipně zesměšňovaných právě v této hře.)

„We are living in a strange, complex epoch. As Hamlet says, our „time is out of joint.” Just think, we're reaching for the moon and yet it's increasingly hard for us to reach ourselves; we're able to split the atom, but unable to prevent the splitting of our personality; we build superb communications between the continents, and yet communications between Man and Man is increasingly difficult.”

Tento pseudo-hrdina však není schopen prakticky pomoci Marii, dívce, která kvůli němu ztratila práci v podniku, kde on nyní je opět ředitelem. Jeho složitě přeintelektualisované myšlení mu zabraňuje býti citcím člověkem, vzíti tisíko, **OBĚTOVAT SE** pro bližního:

„Dear Maria! You can't to guess how happy I would be if I could do for you what you've just asked me to do. The more am I frightened therefore that in reality I can do next to nothing for you, because I am in fact totally alienated from myself: the desire to help you fatefully encounters within me the responsibility thrust upon me - who am attempting to salvage the last remains of Man's humanity - ...a responsibility so binding that I absolutely may not risk the loss of the position on which it is based...”

Od této recionalisace je jen krůček k frázovitému utěšování: „There is no point in further

complicating my already complicated situation by taking too tragic a view of your prospects... You are still young, you have a whole life ahead of you, you have lost nothing so far... What matters now is that you must not lose your hope, your love of life and your trust in people!... I know it is absurd, dear Maria, but I must go and have lunch. So-good by! Be good!”

A zrod „ředkvičky” je dokonán, když se přidruží po prvé z celé hry ke svým soudruhům k pochodu na oběd do kantiny s nožem a vidličkou v obou rukách...

Viděl jsem „Memorandum” zde v Chicagu již třikrát za posledních 15 let a cítím, že hra je snad ještě více aktuální než v době svého vzniku. Doufám na příklad, že mnohemu divákovi umožní více realistický pohled na novou éru „glasnosti” v SSSR.

„Memorandum” je hráno v Lifeline Theatre, 6912 N. Glenwood, Chicago 60626, tel. 761-4471, v pátek, sobotu 8 hod. večer a v neděli ve 3 hod. odpoledne. Představení mají končit 1. listopadu. Zaručuji, že za \$12 (\$7 důchodci a studenti) se pobavíte, poučíte a jistě podpoříte potleskem - obětavé AMERICKÉ herce, kteří zde v USA propagují ideu sdělované ČESKÝM dramaturgem celému SVĚTU. V současnosti nevím skutečně o lepší investici jak peněz, tak i času...

K.K.

T.B.Hlubuček:

„První setkání s T. G. Masarykem”

Pietní vzpomínka na 50. výročí úmrtí prvního presidenta Čs. republiky Tomáše G. Masaryka v mé paměti rázem vyvolala vzpomínku na první osobní setkání s tímto velikánem naší moderní historie a vytrvalým bojovníkem za svobodu a samostatnost naší země. Nebylo to v Americe, kde jsem v tu dobu ještě nebyl, ale v mé staré vlasti, několik let po zrození první svobodné a samostatné Republiky československé. Bylo to v rámci všesokolského sletu v Praze s poslední účastí vzorných družstev amerického sokolstva.

S dnes již zesnulým redaktorem J. V. Welclem jsme byli ve funkcích reportérů pro chicagskou „Denní svornost”, která v ten čas měla odbočku v Praze na Václavském náměstí. Ve společnosti asi padesáti jiných amerických Českoslováků jsme byli pozváni jedno odpoledne na besedu s prezidentem Masarykem do parku na Hradčanech. Masaryk se objevil na svém oblíbeném koni a na tento zjev se nedá zapomenout. V několika okamžicích byl obklopen krajany z mnoha končin Spojených států. Když uslyšel jméno „Cedar Rapids” v Iowě, upamatoval se na dobu, kdy byl hostujícím profesorem politické vědy na chicagské universitě a dostal pozvání od Čtenářského spolku k návštěvě našeho města s rostoucí populací našeho lidu. Měl u nás tehdy přednášku o rostoucí

touze staré vlasti po svobodě a samostatnosti. Na té jeho přednášce v Cedar Rapids jsem být nemohl, protože jsem tehdy ještě v Americe nebyl, ale setkal jsem se s ním právě v to odpoledne v zahradě Pražského Hradu, když nás - Čecho-Američany přijal v rámci Sokolského sletu a vzpomněl si na svůj zájezd z Chicaga do Cedar Rapids.

Masaryk svojí vrozenou skromností se zapsal do srdcí celé skupiny. Tenkrát nikdo nemohl předpovídat, že o mnoho let později se setkám i s jeho dcerou Alicí Masarykovou v Českém domově v Chicagu, kam se přistěhovala z Floridy, a kde dokončila svůj život. Její pozůstatky jsou uloženy v Masarykově mausoleu na Českém národním hřbitově v Chicagu, kde zůstanou do té doby, než bude její vlast znovu osvobozená. Teprve potom budou uloženy do rodinného hrobu v Lánech.

Tuto vzpomínku na Masaryka, jemuž vděčný národ dal později z vděčnosti titul „Tatíček Masaryk” - jsem si v červnu r. 1920 odvážel do Ameriky.

Ku konci dnešního článku musím se pochlubit, že v neděli 15. září mne poctil svou návštěvou Otec Vojtěch Vit, O.S.B., redaktor H.N., který byl právě v Cedar Rapids. Vždy jsem děkoval Pánu Bohu za takového přítele, jehož jsem poprvé viděl v Chicagu v době kdy jsem měl ve své správě Český domov, kde on navštěvoval naše sestárlé krajany.

OSLAVA 28. ŘÍJNA V CLEVELANDU SE VZPOMÍNKOU NA T.G. MASARYKA

se koná

v neděli 25. října ve 3 hod. odpoledne v České národní síni
(4939 BROADWAY AVENUE).

Vystoupí chrámový sbor St. Paul's Episcopal Church of
Cleveland Heights; řídí Karel Paukert
a Staročeská dechovka,

diriguje Lubomír Hromádka.

Pořádá a srdečně Vás všechny zve
Krajanský výbor v Clevelandu

DISCOVERY TRAVEL, INC. 641 S. La Grange Rd. LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-
spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut. pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře
z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně,
pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů
z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme
česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

Manila. — Sama presidentka Aquinová byla velmi překvapena náhlou sympatií armády a částí filipinské veřejnosti vůči vůdci pokusu o vojenského povstání 28. srpna, a proto vyhověla žádosti armády. Dne 17. září propustila z vlády svého výkonného tajemníka Yokera Arroyo i svého zvláštního poradce Teodoro Locsina, kterým armáda vytýkala, že prý byli „příliš nakloněni doleva“. Předtím 16. září oznámila čtyři jiné změny ve své vládě. Místopresident Salvador Laurel na vyjádření svého nesouhlasu se způsobem, kterým Aquinová dosud vládla, rezignoval ze své funkce ministra zahraničí, avšak podržel si místopresidentství. Aquinová jeho rezignaci ihned přijala. Později nahradila také některé generály ve vrchním velení filipinské armády. Generál Fidel Ramos, vrchní velitel filipinské branné moci, potom před televizí vyzval filipinský lid, aby nebral ohled na falešné zprávy, které se šíří proti vládě Aquinové, a ujistil jej, že vláda Filipin zůstává v dobrých rukou. Aquinová také obdržela dopis od presidenta Reagana, který jí osobně ujistil o své plné mravní podpoře. - Oposiční hnutí, zvané „Velké sdružení pro demokracii“ - uvažuje o ustanovení zvláštního výboru, „vlády ve stínu“, který by převzal vládní moc na Filipínách v případě, že by se vláda Aquinové zhroutil. Jeho mluvčí Blas Ople prohlásil, že prý situace vlády Aquinové se stále zhoršuje. Dne 19. září neznámí pachatelé zavraždili prominentního levicového vůdce

Leandro Alejandro, generálního tajemníka „Nového vlasteneckého sdružení“; levicová oposice ihned obvinila Aquinovou, že její vláda se stále více dostává do područí armády. - Dne 25. září tři vládní vojenské helikoptéry napadly u města Ragay - (130 mil jihovýchodně od Manily), jeden prapor komunistických guerilů Nové lidové armády, který tam má svou základnu. Presidentka Aquinová totiž dala plnou moc velitelství filipinské armády k podniknutí ofensivy proti komunistickým rebelům v krajině Bicol na jihovýchodě ostrova Luzon: tato krajina je hlavní spojkou mezi Manilou a Luzonem se středním filipinským souostrovím Visayas a s velkým ostrovem Mindanao. Komunisté tam začali soustavně ničit komunikační spoje; dne 20. září tam například vyhodili do povětří jeden železniční most a zmocnili se jednoho vlaku v úsilí izolovat Bicol od Manily. Podle nepotvrzené zprávy komunisté prý chtějí ustavit na tomto území svou vlastní prozatímní vládu. Gen. Fidel Ramos pak oznámil, že 25. září při srážkách armády s komunistickými rebely zahynulo na různých místech celkem 55 lidí. Zároveň vyslovil názor, že útoky komunistů v krajině Bicol jsou pouze taktikou pro odvrácení pozornosti armády od závažnějšího problému: ve skutečnosti komunisté prý připravují útok na střed Luzon, asi 60 mil severně od Manily, aby si tam učinili předměstí pro nápor na Manilu, která by pak byla poměrně blízko. - Vláda stále prohlašuje,

LETEM

SVĚTEM

že celonárodně je pátráno po pluk. Gregorio „Gringo“ Honasanovi; Honasan však dále uděluje interview domácím i cizím žurnalistům a nikdo jej přitom neznepokojuje. - Politici analytisté říkají, že Aquinová nyní vyhověla některým požadavkům filipinské armády, že však si jí tím ještě nezískala na svou stranu. Za Aquinovou však prý dosud plně stojí drtivá většina filipinského lidu a hlavní proudy veřejného mínění, které k ní dále chovají plnou důvěru. Pouze tento fakt prý vysvětluje, že Aquinová si mohla podržet vládní moc už po dobu 18 měsíců, a že přestála velmi nebezpečný pokus o puč dne 28. srpna. Svět filipinských podnikatelů však silně pochybuje o tom, že by se Aquinové podařilo situaci na Filipínách v budoucnu zlepšit. Vytýkají jí nedostatek stability její vlády, čímž jsou odrazovány cizí investice v zemi. Celkově nejistá situace na Filipínách proto nepodporuje ekonomický rozmach a podnikání. Na druhé straně však připouštějí, že odchodem Aquinové by se tato věc nezlepšila, ale naopak ještě silně zhoršila, protože nikdo by už situaci neudržel ve svých rukou a v zemi by nastal všeobecný chaos.

Washington. — Dne 24. září Spojené státy ustoupily od svého původního naléhání na Bezpečnostní radu OSN, aby bezodkladně uvalila embargo zbraní proti Iránu, protože nepřijal rezoluci téže rady z 20. července, požadující od obou válčících stran zastavení bojů. Při rozmluvě US státního tajemníka George Shultze se sovětským ministrem zahraničí Eduardem Ševardnadzem a s čínským ministrem zahraničí Wu Xuequian-em ve Spojených národech v New Yorku se totiž zjistilo, že v přítomnosti ani SSSR, ani komunistická Čína by nebyly ochotny toto embargo schválit a dodržet. Iránu se má prý dopřát více času, aby se rozhodl přijmout rezoluci Bezpečnostní rady. Francie se rovněž kloní k tomuto názoru, a také Anglie projevila svou povolnost k tomu, aby se Iránu dopřálo více času. - Když 22. září iránský prezident Ali Chamíni ve své řeči před OSN nazval Bezpečnostní radu „papírovou továrnou, vydávající bezcenné a neúčinné rozkazy“, a tvrdil, že embargo zbraní by nemělo žádný účinek na schopnost Iránu, opatřit si potřebné zbraně k dalšímu ved-

ení války - (protože Irán už má nyní své vlastní továrny na zbraně a kromě toho na světě je velké množství obchodníků se zbraněmi, kteří by embargo OSN nezachovávali) - Spojené státy zprvu naléhaly na to, aby Bezpečnostní rada bezodkladně uvalila na Irán embargo, protože dal jasně na jevo, že se rezoluci z 20. července nechce podřídít. Nakonec však se rozhodly svou posici zmírnit, když se roznesla zpráva, že Chamíni a jeho pomocníci jednali soukromě s generálním tajemníkem OSN Javierem Perezem de Cuellarem o možných podmínkách, za kterých by byl Irán ochoten podřídít se rezoluci OSN a zachovávat příměří. - US státní tajemník Shultz pojedede ve dnech 22. a 23. října do Moskvy, aby jednal se sovětským ministrem zahraničí o datumu vrcholné konference presidenta Reagana se sovětským diktátorem Michailem Gorbačovem.

Manama, Bahrain. — Dne 21. září americká helikoptéra napadla 50 mil od olejářského ostrova Bahrainu iránský dělový člun „Iran Ajr“, když za tmy kladl miny právě do té části Perského zálivu, kde se americké válečné a obchodní lodě chystají na plavbu touto vodní úžinou. Člun byl zasažen americkými raketami a palbou z kulometů. Asi o tři hodiny dříve iránské dělové čluny napadly 20 mil západně od iránského ostrova Al Farsiyal - (100 mil severně od Bahrainu) - prázdnou cisternovou loď „Gentle Breeze“ s britskou vlajkou, plující z Tanzánie do Kuwaitu. Na palubě vznikl požár a jeden člen posádky byl zabit a několik dalších bylo zraněno. - Americkým útokem byl člun „Iran Ajr“ vyrazen z provozu, tři iránské revoluční gardisté byli usmrceni a dva další zraněni. Američané potom zajali 26 zbývajících iránských členů posádky, z moře vylovily sedm už nakladených min, a na palubě člunu našli dalších devět min, připravených k pohození do moře. Zajatí i mrtví Iránci pak byli v sobotu 26. září v Omanu předáni organizaci „Islámského červeného měsíčního srpku“ - (islámská obdoba Červeného kříže), - která je poslala zpět do Iránu. V týž den pak US marini potopili iránský dělový člun „Iran Ajr“, aby už nemohl být použit ke kladení min. Tajemník obrany Caspar Weinberger, který byl právě na návštěvě amerických lodí v

Perském zálivu, k tomu prohlásil, že to je varování Iránu, že Spojené státy potopí každou loď, přistizenou při kladení min do vod Perského zálivu. Irán prohlásil, že provede odvetu za tento americký útok. - Předtím 24. září bylo oznámeno, že malá 180-tunová loď „Marissa“, vlastněná panamskou společností „Rameses Shipping Co.“, jejímž posláním bylo zkoumat vody a kanály Perského zálivu, najela na mořskou minu, položenou tam Iránem, a po jejím výbuchu se potopila. Čtyři členové posádky zahynuli a tři byli zachráněni. K tomuto incidentu došlo ve vodách 20 mil od ostrova Al Farsiyak, základny iránských revolučních gard. Tímto bylo potvrzeno domnění US válečného loďstva, že Irán znovu nakladl mořské miny ve vodách Perského zálivu. Americké válečné lodě a helikoptéry pak po tři dny prohledávaly vody naproti ostrovu Bahrain, aby tam zneškodnili Iránem nakladené mořské miny. - K tomu všemu je dobře si připomenout, že iránský prezident Ali Chamíni ve své řeči před OSN nehorázně lhal, když bezostyšně tvrdil, že člun, který Američané ostřelovali a jehož posádku zajali, byl čistě obchodní a žádné miny nikam nekladl, když US vojáci mají v rukou jasně důkazy o pravém opaku.

New York. — Dne 25. září pět trvalých členů Bezpečnostní rady OSN učinilo společné prohlášení - (vcelku nic neříkající) - ve kterém „plně podporují další úsilí generálního tajemníka OSN“ o uskutečnění rezoluce č. 598, schválené jednohlasně 20. července, o zajištění uzavření příměří v iránsko-irácké válce. - Ve Washingtoně president Reagan prohlásil, že současné úsilí demokratů, omezit americkou roli v Perském zálivu, „by mělo zhoubné následky“, a že bude vetovat každý „špatně pojatý“ zákon o této věci. V této době prý USA musejí projevit rozhodnost a nikoliv váhání a bojácnost. Nesmějí opustit své strategické zájmy, ani své přátele v oblasti Perského zálivu. - Irák prý zase vidí v uvalení embarga zbraní proti Iránu svou jedinou naději na záchranu před porážkou v této válce s Iránem. Jeho druhé největší město - (bývalý olejářský přístav Basra, který dříve byl ekonomicky kvetoucí a měl jeden milion lidí) - je nyní pod-

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience: — a Save-by-Mail plan, — easy-to-serve-you office facilities, — fast service, — free parking. Come in.

Satisfying friendly service.

CORNER 26TH & PULASKI CHICAGO, ILLINOIS 60623 PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST. N. RIVERSIDE, IL. 60546 PHONE: 442-5700

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave. FOX LAKE, ILL. 60020 ☎ 587-6311

INSURED SAVINGS —up to \$100,000.00— by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

roben stálému bombardování iránskými děly, vyliďnuje se a některá jeho předměstí už leží v rozvalinách. Iránská fronta je vzdálena už jen asi devět mil. - Iránsko - irácká válka měla jeden nečekaný důsledek pro obě země: spojení celého národa za svou vládou. V Iráku, kde se 60 % obyvatel hlásí k šíjitskému mohamedánství jako Iránci, šíjité nyní stejně jako sunnité stojí za svým prezidentem Saddam Husseinem, a jsou ochotni svorně pokračovat ve válce. V Iránu se prý zase celý národ postavil za vedením Chomeiniho.

● ● ●
Suva, Fidži. — Pluk. Sitiveni Rabuka, vůdce státního převratu v ostrovní zemi Fidži v jižním Pacifiku, prohlásil nyní 25. září, že armáda opět přejímá do svých rukou vládní moc v této zemi. Vojáci obsadili vládní budovy, vydavatelství místních novin a rozhlasovou stanici v hlavním městě Suva. Pluk. Rabuka už jednou - dne 14. května s pomocí armády svrhl tehdejší vládu ministerského předsedy Timoci Bavadry, která ve své většině byla sestavena z potomků indických přistěhovalců na ostrovy v minulém století; tito přistěhovalci dnes tvoří většinu obyvatel této země a proto zvítězili v posledních volbách. Armáda však nechtěla připustit, aby tito přistěhovalci, ačkoliv jsou většinou, vládli menšině domorodých Melanésanů; proto provedla státní převrat. Tím nastalo na Fidži období ústavní a rasové krize, ale protože nebylo nalezeno řešení, které by vyhovovalo oběma stranám, pluk. Rabuka se uchopil vlády znovu. Britská královna je sice nominálně vládcem na Fidži, avšak tento její čistě čestný titul jí neopravňuje naříditi ostrovanům jakékoli řešení jejich problémů. Konečně 23. září zástupce britské královny, generální guvernér Sir Ratu Renaiia Gamilau, vyhlásil svůj návrh na prozatímní vládu: tato by byla složena z poloviny Indů a z poloviny Melanésanů; on sám by býval chtěl být jejím předsedou. Rabuka však prohlásil, že tento jeho plán není realistický. A tak když nebylo dosaženo cíle státního převratu, armáda přejímá na Fidži opět vládní moc. Nikdo prozatím neví, co bude dál, a jen jsou obavy z toho, aby se Rabuka nepřiklonil k námluvám SSSR.

● ● ●
Moskva. — Mathias Rust, 19-letý západoněmecký pilot, dříve v září odsouzený ke čtyřem rokům pracovního tábora - (protože 28. května neoprávněně přistál se svým letadlem na Rudém náměstí) - učinil nyní

odvolání k nejvyššímu sovětu - (který je jakýmsi sovětským parlamentem bez práva rozhodovat) - a požádal jej o prominutí svého trestu. Prý je dosud držen ve vězení, těší se dobrému zdraví, ale svůj trest zatím ještě nezačal odpykávat. - Jak známo, v důsledku jeho přistání, které překvapilo celý svět, sovětský ministr obrany Sergej Sokolov byl sesazen ze své funkce, a také ve vedení armády byly provedeny jiné významné změny. Rust byl odsouzen „kvůli zlobnému chuligaismu, ilegálnímu vstupu do SSSR a porušení mezinárodního leteckého řádu.“

● ● ●
Lusaka. — Čad a Libye se rozhodly 24. září, že nechají rozhodnout svůj konflikt o pohraniční území Aouzou - (velké 43.000 čtverečních mil a údajně bohaté na uranum a jiné nerosty) - prostřednictvím Organizace africké jednoty. Obě země považují toto území za své. Libye je obsadila v roce 1973 a své nároky na ně zakládá na smlouvě uzavřené před druhou světovou válkou mezi tehdejšími koloniálními mocnostmi - Itálií a Francií. Podle této smlouvy Francie postupovala toto území italské kolonii Libye. Čad se však opírá o skutečnost, že tato smlouva byla sice uzavřena mezi vládami obou zemí, avšak nikdy nebyla schválena jejich zákonodárci. Podle mezinárodních zvyklostí taková smlouva nemá dnes žádné platnosti. Výbor členských zemí Organizace africké jednoty - (sestavující z hlav zemí Alžírsko, Kamerun, Gabon, Mozambik, Nigerie a Senegal) - jedná o této věci v Lusace, hlavním městě Zambie; zambijský prezident Kenneth Kaunda je totiž letos předsedou Organizace africké jednoty. Obě sporné strany byly požádány, aby ještě do 30. října předložily tomuto výboru dokumenty, dokazující jejich nárok na území Aouzou. Zmíněný výbor spolu s právními znalci a kartografy mají pak o této věci jednat letos v prosinci v Libreville v Gabonu, a v lednu 1988 se má celá sporná věc definitivně rozhodnout na schůzi ministrů zahraničí a hlav států Organizace africké jednoty na plenárních schůzích v Libreville a v senegalském Dakaru.

● ● ●
Washington. — Význačná a vlivná americká organizace - „Americký židovský kongres“ s ústředním v New Yorku má 50.000 organizovaných a platících členů. Dne 21. září uveřejnila prohlášení ve kterém se kladně vyslovuje pro mezinárodní mírovou kon-

ferenci, aby se vyšlo ze „slepé uličky“ v arabsko - izraelském konfliktu. Tím zaujímá tato organizace stanovisko, které je v rozporu s dnešní úřední posicí izraelské vlády ministerského předsedy Yitzhaka Shamira a přiklání se k názoru izraelského ministra zahraničí Shimona Perese, který bezúspěšně naléhal na svolání mezinárodní konference, jež by byla prvním odvážným krokem směrem k vyjednávání Izraele s Jordánskem. Peres by byl ochoten učinit územní ústupky v okupovaných územích Předjordánie a Gázy, kde žije 1.5 milionu Palestinců pod zvláštním „vojenským statutem“ vlády. Shamir však naopak trvá na stanovisku strany Likud a nechce Arabům postoupit „ani píď“ z okupovaných palestinských území. Americký židovský kongres říká ve svém šestistránkovém prohlášení mimo jiné toto: „Izraelité jsou na západním pobřeží a v Gáze považováni za nepřátelské okupanty. Bude-li stále trvat izraelská nadvláda nad arabským obyvatelstvem, plným nevole, nutně to povede k opatřením policejního útisku, což po delší době určitě pokřívá a zkazí hodnoty, které spojujeme s demokracií židovského státu.“ Američtí židé prý jen neradi veřejně projevují svůj nesouhlas s izraelskou vládou ve věcech bezpečnosti, avšak nyní je pro ně „nutné v vhodné“ zaujmout tuto posici chtějí-li obstát před světovým veřejným míněním zvláště když i v samém Jeruzalémě existují rozdílné názory o tom, jak se postavit vůči mírovému procesu. Protože arabské obyvatelstvo se rychle množí, Izrael a okupovaná území se brzy přemění ve stát s dvěma národnostmi, kde budou jina zákony a rozdílná nařízení pro židy a pro Arabů. Pak zmíněné prohlášení ještě říká: „Nebudou-li bezodkladně učiněna význačná politická narovnání, demografické imperativy růstu arabského obyvatelstva donutí Izrael k tomu, aby kolem roku 2000 vyvolil mezi tím, má-li se stát ne-židovskou, či ne-demokratickou zemí. Žádná z těchto možností však není pro Izrael přijatelná.“ Nezabaví-li se tedy Izrael v blízké budoucnosti okupace palestinských území, země ztratí svou židovskou totožnost. - Toto je velmi vzácný případ, že význačná americká židovská organizace zaujala veřejné stanovisko, které je v rozporu s oficiální izraelskou zahraniční politikou. A protože stát Izrael je velmi závislý na její finanční pomoci a jejím vlivném

„lobby“ v US kongresu, izraelský kneset bude musit v dohledné době zaujmout k jejímu návrhu jasné stanovisko.

● ● ●

Managva. — Sandinistický diktátor Nikaragvy Daniel Ortega oznámil 22. září, že vládní armáda na některých místech jednostranně zastaví své útočné operace proti guerilům jako první krok k uzavření příměří s protivládními rebely podle plánu, navrženého pěti presidenty zemí střední Ameriky; zároveň dal dovození k tomu, aby katolický opoziční rozhlas „Radio Católica“, který kritizoval sandinistickou vládu a byl proto v lednu 1985 umlčen a zakázán, mohl ihned obnovit své vysílání s jasným cílem ovlivnit US kongresníky, aby nehlasovali pro obnovení finanční pomoci partizánům Contras. vychytralý Ortega dal svolení o k tomu, aby opět vycházely opoziční noviny „La Prensa“ a to bez cenzury. Mimoto byla utvořena „Komise pro národní smíření“, jejímž předsedou byl jmenován kardinál Miguel Obando y Bravo, arcibiskup Managvy, nebojácný kritik marxistické sandinistické vlády; její členové jsou však ve většině pro-sandinističtí. Diktátor Ortega vyhlásil tyto změny právě v době, kdy ve Washingtonu byl na návštěvě prezident Kostariky Oscar Arias, hlavní ideový původce plánu na dosažení míru ve střední Americe. Tento plán byl odhlasován 7. srpna a naléhal na presidenta Reagana a na US kongres, aby „na sebe vzali riziko míru“, oddálili provedení US plánu, poskytnout nikaražským guerilům novou vojenskou výpomoc ve výši 270 milionů dolarů hned po skončení nynější výpomoci letošního 30. září. Zmíněný „plán..

tvrdí, že když USA zastaví podporu bojovníkům „Contras“, budou vedena další jednání o příměří. Podle tohoto přijatého plánu na uzavření míru ve střední Americe by měla smlouva o příměří být uzavřena ještě do letošního 7. listopadu. Udělí-li mezitím US vláda guerilům svou výpomoc, je prý nebezpečí, že tyto mírové snahy budou bezúspěšné. USA by prý proto měly respektovat rozhodnutí středoamerických presidentů v této věci a také by neměly určovat fixně a nezměnitelně den, do kterého musí být příměří uzavřeno, ale dopřát možnost tomu, aby byl aspoň učiněn pokus o vyřešení problému střední Ameriky v rámci tohoto plánu. Pro středoamerické presidenty je tento plán údajně poslední nadějí na možné vyřešení středoamerické otázky. - Tyto ideje rozvinul prezident Arias v rozhovoru s prezidentem Reaganem a před US kongresem. - K rozhodnutí diktátora Ortegy jsou skeptičtí jak vůdci protisandinistických partizánů, tak i Reaganova vláda. Vůdci „Contras“ říkají, že toto rozhodnutí není nic jiného než lživá reklama, která má vyvolat zmatky a rozdělení v řadách samotných bojovníků „Contras“. Mluvčí Bílého domu k tomu prohlásili, že „jednostranné příměří“, ohlášené Ortégou, nemá žádný význam, nebudou-li zároveň vedena jednání s „Contras“ o přetvoření vlády Nikaragvy v plně demokratickou. Kdyby pak US vláda oddálila svou vojenskou podporu nikaražským guerilům, nikaražské vládě by to jen umožnilo zvýšit svou vojenskou sílu a pokračovat v bojích v době, kdy by měli „Contras“ své prostředky pro vedení války vyčerpány.

VELMI VÝHODNÁ INVESTICE

VÝHODNÁ KOUPE

rodinného domu
 v Berwynu, IL.
 v sousedství „Gold Coast“;
 15 let stará cihlová stavba; 3
 ložnice s prostornými šat-
 níky, kuchyně, jídelna,
 obývací pokoj, 2 koupelny,
 dokončený basement s re-
 kreační místností, zastíněné
 patio a garáž na 2 auta.
 Dobrá cena - musí se vidět.

Prodej lotů úrodné půdy v Arizoně

1) Bisbee - Arizona
 Na prodej 12 lotů - velikost 330
 feetů x 146 feetů. Loty je
 možno koupit dohromady,
 anebo odděleně: Cena jednoho
 lotu \$1.300 anebo podle
 dohody.

2) Wilcox - Arizona
 3 loty - každý velikosti 40 akrů.
 Možno zakoupit dohromady,
 anebo jednotlivě. Cena podle
 dohody.

Bližší informace podá
 Yara MLSNA

RE/MAX Partners Realtors
 7002 záp. Čermákova tř. v Berwynu
 ☎ (312) 484 - 2300

SPORT

I. liga kopané

v Československu

Výsledky 5. kola:

Slavia - Sparta 0:1, 7.500 diváků. Jedinou branku si dal brankář Šimurka - vlastní.

Žilina - Olomouc 0:1, 3.500 diváků. Jedinou branku

Olomouce dal v 62. min. Drulák.

Banská Bystrica - Ostrava 2:0, 2.500 diváků. Branky: Dina a Luhový.

Vítkovice - Dukla 2:1, 4.000 diváků. Šourek a Dostál za Vítkovice, Luhový za Duklu.

Inter - Trnava 3:1, 6.500 diváků v Bratislavě. Branky: Lehnert 2 a Kramoliš za Inter; Klejch za Trnavu.

Dunajská Streda - Cheb 1:1, 7.500 diváků. Branky Kašpar za D.Stredu; Remeš za Cheb.

Nitra - Hradec Králové 5:0, 5.000 diváků v Nitře. Branky dali: Chatrnuch 2, Moravčík 2 a Hipp jednu.

Tabulka 1. ligy:

	SKORE:	BODY:
1. SPARTA	11:5	8
2. OLMOUC	9:4	8
3. OSTRAVA	12:6	7
4. D.STREDA	6:4	7
5. B.BYSTRICA	7:6	6

6. VÍTKOVICE	5:5	6
7. BOHEMIANS	8:7	5
8. INTER	9:10	5
9. DUKLA	7:7	4
10. CHEB	4:6	4
11. TRNAVA	7:11	4
12. ŽILINA	4:5	3
13. SLAVIA	4:6	3
14. NITRA	8:10	3
15. HR.KRÁLOVÉ	2:9	3
16. PREŠOV	2:4	2

I. národní liga kopané

v Československu

Výsledky 6. kola: Plzeň - Frýdek - Místek 1:0, Xaverov - Opava 3:1, Brno - České Budějovice 1:0, Zlín - Česká Lípa 4:2, Mladá Boleslav - Tábor 1:1, Ústí nad Labem - Teplice 0:3, Havířov - Slušovice 1:0, Liberec - Chomutov 1:1.

Tabulka:

	SKORE:	BODY:
1. PLZEŇ	8:1	11
2. OPAVA	10:5	9
3. BRNO	11:3	8
4. HAVÍŘOV	10:5	8
5. TEPLICE	10:6	8
6. ZLÍN	11:6	7
7. Č.BUDĚJOVICE	8:6	7
8. TÁBOR	6:4	6
9. XAVEROV	7:11	6

10. Č.LÍPA	8:8	5
11. LIBEREC	4:6	5
12. CHOMUTOV	7:13	4
13. SLUŠOVICE	3:6	3
14. FR.MÍSTEK	3:8	3
15. ÚSTÍ n/L.	8:15	3
16. ML. BOLESLAV	4:11	3

I. S.N.F.L.

Výsledky 7. kola: Senica - Slovan 0:1, Prievidza - Spoje Bratislava 1:2, Lok. Košice - Považská Bystrica 2:1, Humenné - Hurbanovo 0:1, ČH Bratislava - Martin 2:2, Michalovce - Čadca 4:0, Trebišov - ZTS Košice 1:0, Levice - Stropkov 4:0.

Tabulka: SKORE: BODY:

1. SLOVAN	14:4	13
2. SPOJE	11:7	11
3. HURBANOVO	10:7	9
4. MICHALOVCE	15:8	8
5. POV.BYSTRICA	13:9	8
6. PRIEVIDZA	7:5	8
7. ZTS KOŠICE	5:3	7
8. ČH BRATISLAVA	7:7	7
9. ČADCA	8:11	7
10. LOK.KOŠICE	6:9	7
11. LEVICE	10:10	6
12. STROPKOV	7:11	5
13. SENICA	7:11	5
14. HUMENNÉ	5:10	4
15. MARTIN	7:13	4
16. TREBIŠOV	6:13	3

Poháry v Evropě

Vítkovice - Aik Stockholm 1:1

4.500 diváků vidělo slabý výkon Vítkovic. Švédové zahráli venku dobře a mají vcelku naději postoupit do druhého kola. Branky: 52. Kindwall 0:1, 77. Staříčny 1:1. Rozhodčí Fostinger z Rakouska měl hru pod kontrolou.

Reykjavik - Sparta 0:2

2.000 diváků. Spart'ané splnili roli favorita a mají postup do druhého kola skoro zajištěn. Branky: 80. min. Skuhřavý, 85. min. Novák. Rozhodčí Hollung z Norska ukázal dvě žluté karty.

Beveren - Bohemians 2:0

12.000 diváků, vidělo slabě hrající Pražany. Chyby pražské obrany dopomohly domácím k lehkému vítězství. Branky: v 16. a 53 min. Tairclough. Rozhodčí Silva Santos z Portugalska.

Dunajská Streda - Young Boys Bern 2:1

5.600 diváků. Mičinec neproměnil penaltu. Branky: 9. min. Mičinec 1:0, 22 min. Zuffi

1:1, 38. min. Kašpar 2:1. Rozhodčí Van Swieten z Holandska udělil dvě žluté karty.

Partizan Tirana suspendován

V prvním kole evropského

poháru Partizan Tirana prohrál s Benficou 0:4. Při tomto zápase byli čtyři hráči Partizanu vyloučeni, neboť se podíleli na rvačce.

UEFA na své schůzi v Zurichu vynesla následující rozsudek:

1. Partizan je vyloučen z další účasti v evropském poháru na další rok.

2. Kapitán mužstva Perlat Musta má zastavenou činnost na 5 let.

3. Hráči Niko Frašeri a Ilir Lame mají zastavenou činnost na 4 roky.

4. Arjan Hanetaj nesmí hrát kopanou příští 2 roky.

TENIS

San Clemente - Cal.

Finále: Navrátilová - Shriverová 6:4, 5:7, 6:4.

Čtyřhra:

Navrátilová a Shriverová porazily australskou dvojici Smyliovou s Turnbullovou 7:5, 6:3.

Hamburg - Německo

Finále: Graffová - Cuetová 6:2, 6:2.

Barcelona - Španělsko

Finále: Argentinec Martin Jaite porazil Švéda Matts Willandera 7:6, 6:4, 0:6, 6:4.

MS 1994 v USA?

Americká fotbalová asociace požádala o uspořádání Mistrovství světa v kopané pro rok 1994.

Mezi dalšími kandidáty je Brazílie, Chile a Maroko. Dle sdělení výboru světové fotbalové asociace konečné rozhodnutí bude oznámeno až 1. července 1988.

Americká asociace slíbila, že má k dispozici 12 stadionů s přírodní trávou. V úvahu přichází také Soldiers Field v Chicagu.

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Kickers - Sparta 0:2
Ve 13. kole mistrovské soutěže se Spart'ané postarali o

největší překvapení, když porazili velké favority Chicago Kickers.

Sensační výkon celého mužstva Sparty. Již v 16. min. Roxburgh poslal pěkný centr na DeBattyho, který z 4 metrů skoroval.

V 52. min. opětně Roxburgh uvolnil DiBernardo na levém křídle, který přízemní ranou zvýšil na 2:0.

Snaha mužstva Kickers o snížení výsledku ztroskotala vždy na výborně hrající záloze, kde David Kouwe musí být považován za hrdinu tohoto utkání.

V neděli 4. října má Metro - Liga volno.

Program zápasů 14. kola neděle 11. října

Eagles - Sparta
Schwaben - Vikings
Gr. White - Liths
Kickers - R. Wawel
Lightning - U. Serbs

První Divize:

Slovaks - Real „B“

Aurora - Lions
Bullets - Wings
Real F.C. - Trevian
Wauconda - Fortuna „B“
Fortuna - Wauconda „B“
Falcons - Rams

Metro - Divize

Výsledky 13. kola: Kickers - Sparta 0:2, R. Wawel - Lightning 0:6, Vikings - Liths 5:0, U. Serbs - Gr. White 3:2, Eagles - Schwaben 1:1.

Tabulka: SKORE: BODY:

1. EAGLES	39:13	19
2. KICKERS	33:10	19
3. SCHWABEN	28:16	17
4. VIKINGS	25:21	15
5. LIGHTNING	23:25	12
6. SPARTA	15:20	12
7. GR.WHITE	23:26	11
8. U.SERBS	26:27	9
9. LITHS	15:46	8
10. R.WAWEL	18:41	6

Major Rezervy

Výsledky 13. kola: Kickers - Sparta 1:1, R. Wawel - Lightning 1:1, Eagles - Schwaben 3:2, Vikings - Liths 1:0, Gr. White - U. Serbs 3:2.

Tabulka: SKORE: BODY:

1. SCHWABEN	45:10	24
2. VIKINGS	41:15	24
3. GR.WHITE	24:27	15
4. U.SERBS	32:13	14
5. KICKERS	24:18	12
6. EAGLES	20:22	12
7. SPARTA	19:28	11
8. LIGHTNING	3:30	3
9. R.WAWEL	9:37	3
10. LITHS	7:43	0

Jarda Fajkus

☎ 898 - 8601

James Art Galleries

2256 FOX VALLEY CENTER * AURORA, IL
2nd Floor, West, By Marschal Field

Original oils from all over the world

graphics
prints
custom framing

JSME JEDINÁ ČESKÁ GALERIE NA ZÁPADNÍM PŘEDMĚSTÍ. DLOUHÁ LÉTA JSME SLOUŽILI KRAJANŮM V OBCHODNÍM STŘEDISKU V NORTH RIVERSIDE. ZASE VELMI RÁDI VŠEM NAŠIM KRAJANŮM ČESKÉHO A SLOVENSKÉHO PŮVODU ODBORNĚ POSLOUŽÍME A PORADÍME. PŘIJĎTE SE NA NÁS PODÍVAT:

VAŠI
PAUL A HELMA HORÁK

Text Resoluce S.J. Res 51

100TH CONGRESS
1ST SESSION**S. J. RES. 51**

To designate the period commencing on July 27, 1987, and ending on August 2, 1987, as "National Czech American Heritage Week".

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES

FEBRUARY 17, 1987

Mr. ZOBINSKY (for himself and Mr. EXON) introduced the following joint resolution; which was read twice and referred to the Committee on the Judiciary

JOINT RESOLUTION

To designate the period commencing on July 27, 1987, and ending on August 2, 1987, as "National Czech American Heritage Week".

Whereas since the immigration of the first documented Czech settler, Augustine Herman, to New Amsterdam in 1633, Czechs and Americans of Czech descent have played a vital role as contributors to United States rural and urban life;

Whereas Czech immigrants, seeking religious, economic, and political freedom, have throughout the years contributed significantly to the arts, sports, education, and commerce;

Whereas Czech immigrants, fleeing the communist regime in 1948 and the 1968 Soviet led invasion of Czechoslovakia, represent the latest in the tradition of Czech immigrants seeking political freedom in the United States, and are particularly noteworthy for their impressive contributions in literature and other intellectual and professional pursuits;

Whereas in the 19th century Czech immigrants established hundreds of gymnastic clubs, known as "sokols", throughout the United States, and this dedication and aptitude for sports continues and is well embodied in the accomplishments of the recent Czech immigrant, Martina Navratilova, the number one ranked women's tennis player in the world for the past five consecutive years; and

Whereas the state of Nebraska has the largest percentage of Czech descendants per capita, and the town of Wilber, Nebraska, known as the Czech capital of the United States, celebrates its 26th Annual National Czech Festival on August 1-2, 1987: Now, therefore, be it

- 1 Resolved by the Senate and House of Representatives
- 2 of the United States of America in Congress assembled,
- 3 That the period commencing on July 27, 1987, and ending
- 4 on August 2, 1987, is designated as "National Czech American
- 5 Heritage Week", and the President is authorized and
- 6 requested to issue a proclamation calling on the people of the
- 7 United States to observe such period with appropriate
- 8 ceremonies and activities.

Public Law 100-69
a Proklamace presidenta
Reagana pod titulem
National Czech
American Heritage Week

Na základě resoluce, odhlasované Kongresem Spojených států, která se pak stala „Public Law No. 100-69“, čili zákonem, který prezidentovi Spojených států dal něco za úkol - byl týden od 27. července 1987 do 2. srpna 1987, vyhlášen za „National Czech American Heritage Week.“ Proklamaci v tomto směru podepsal prezident Spojených států dne 20. července 1987 a v našem Hlasu národa byla Proklamace otištěna dne 1. srpna t.r.

Nyní se ozvaly hlasy v tom smyslu, že je to sice pěkné, že prezident USA vyhlásil výše zmíněný týden za „National Czech American Heritage Week“, ale že by příště taková proklamace měla znít „National Czechoslovak American Heritage Week“ a dokonce se měly psát dopisy do Bílého domu v tomto směru.

Je na snadě, že resoluce vznikla, nebo byla připravena těmi členy amerického kongresu, v jejichž státě žije velký počet občanů, kteří do USA emigrovali z bývalých českých zemí - a proto, než se začnou psát dopisy do Bílého domu, by se snad naši lidé měli přesvědčit o tom - jak, kdy a kde ona resoluce vznikla. Jinak si můžeme udělat jen ostudu.

Resoluci t.zv. Senate Joint

Resolution No. 51 v tomto směru vydali již dne 17. února 1987 senátoři státu „české“ Nebrasky, Edward Zorinsky (nedávno zesnulý), a J. James Exon. Pokud je nám známo, vdova paní Cecile Zorinsky se hlásí k českému původu.

Než se tato resoluce stala zákonem, byla rozeslána, t.zv. - jak se zde říká - „Dear Colleague letter“ - všem členům amerického kongresu se žádostí, aby ji svým podpisem podpořili. Každá taková resoluce musí - aby se mohla stát zákonem - získat určitý počet podpisů, jinak zůstane jen resolucí a nestane se zákonem, který prezidentovi USA něco nařizuje. To znamená, že každý poslanec a senátor amerického kongresu měl možnost svým podpisem resoluci podpořit - anebo nepodpořit. Některá historická data pro konečné znění resoluce byla dodána americkým ministerstvem zahraničních věcí, které bylo o to požádáno.

Níže uvádíme původní text resoluce číslo S.J. Res. 51, kterou předložili senátoři Edward Zorinsky a J. James Exon z Nebrasky.

A. Faltusová

DOPORUČTE
Hlas národa

SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM

DO KRAJANSKÉHO NEW YORKU A OKOLÍ
Z dřívějšího „Cephalonia Restaurant“ na rohu
31. ulice v Astorii, N.Y.

je nyní
ČESKO-POLSKÁ RESTAURACE
BESEDA SLOVANŮ

Čechů, Slováků, Podkarpatských Rusinů, Poláků,
Ukrajinců a Jihoslovanů.

Na jídelním lístku máme všechny slovanské speciality -
kdo si co poručí.

Americká i importovaná piva, vína a likéry.

Velmi vhodné místo pro rodinné události - svatby, křtiny
narozeniny a přátelské besedy.

SRDEČNÉ VŠECHNY ZVE

hostitelka Jarka

PRAGUE SAUSAGE
& DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Zpráva z odbočky
ČSNRA „Štefánik“
v Illinois

Je po letních prázdninách, době odpočinku, výletů a pikniku. Přišel čas vrátit se do práce a nové činnosti také naší organizaci. A tak také zahajujeme činnost v naší odbočce a svoláváme první po prázdninovou schůzi na sobotu 26. září, která se bude konat v domě a s pohostinstvím manželů Henry a Betty Synek ve Winnetce. Mimo spolkové agendy je na programu přednáška ředitele zoologické zahrady Lincoln Park Zoo in Chicago, pana Dr. Lester Fishera o novinkách v zoologické zahradě a o jeho posledních cestách po Africe. Jako v minulých letech, bude zajisté i tentokrát jeho přednáška, doprovázená barevnými obrázky, velmi zajímavá, a proto očekáváme hojnou návštěvu.

Letos jsme konali dva pikniky, jeden v neděli 19. července v zahradě sestry místopředsedkyně Laurichové v upomínku na Dr. Lauricha, spoluzakladatele odbočky v Lindenhurst a druhý v neděli 16. srpna v letovisku bratra Holečka a za spolusponsorství bratra Jandáčka v Loon Lake.

Počasi nám tentokrát opravdu přálo, strávili jsme vespolet dvě krásná bezstarostná odpoledne v kruhu svých přátel u vody, ve vodě a na výsluní k úplné spokojenosti. Bratři Holeček a Jandáček, známí houbaři, nás dokonce počastovali naloženými a smaženými houbami. Byla to vzácná pochoutka. Sestra Laurichová nás zase zásobila výbornými uzenkami s bohatou salátovou přílohou a všude se hostitelé postarali o osvěžující nápoje. Na obou podnikcích uspořádali jsme tradiční tombolu, takže také do pokladny odbočky přibyl njaký dolárek na další činnost Rady. Vzdáváme ještě touto cestou srdečný dík našim hostitelům za pěkně užitá odpoledne na jejich zahradách, jen bychom si byli přáli, aby se nás sešlo více.

Zároveň dáváme na vědomost, že také letos připravujeme pro členy a přátele Mikulášskou zábavu u Kraupnerů ve městě v sobotu 12. prosince. Pozvánky s dalšími podrobnostmi budou rozeslány později. Zatím si rezervujte tento den a přijďte se pobavit. K.H.

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

599-4372

ROZPOCTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

Závěr 2. misijní návštěvy papeže Jana Pavla II. v USA

(Pokračování ze str. 1)
lechl proslov paní Donny Han-sonové, tajemnice pro sociální služby v kanceláři arcibiskupství ve Spokane, která žádala pro katolické laiky větší zodpovědnost v církvi. Sv. Otec ve své odpovědi řekl, že v církvi funkce a úkoly kněží a laiků jsou rozdílné. Katolické laiky vybědl, aby v dnešní společnosti, postížené rostoucím zesvětštěním, zakerným relativismem, hmotářským konsumerismem a rozbujelým rozkošnictvím ve společnosti, kde sociální a vědecky pokrok si vyžadují silného mravního vedení a vychovaného svědomí k odpovědnosti, právě katolictví věřící musí být ostatním lidem příkladem jako tomu bylo v prvotních dobách křesťanství uprostřed pohanského světa. Nezbyvá nám, než denne uplatňovat křesťanské ideály, žít podle blahoslavenství a být kvasem společnosti, soli země a světlem světa.

Potom sloužil mši sv. v parku Candlestick, již se zúčastnilo na 70.000 lidí. Ve své homilii přiznal, že mnozí nesouhlasí s

poselstvím, které hlásá, a kritizují jeho zdánlivě „konservativní“ názory. On se však snaží být věrným Kristovu učení. I Ježíš nalézal opozici proti svému učení. Avšak stejně jako Ježíš tak i on a všichni jeho spolupracovníci a spolupracovnice v Kristově církvi se snaží mít opravdovou lásku ke všem lidem bez rozdílu.

AMERIKO, CHCEŠ-LI ZAJISTIT STEJNOU SPRÁVEDLNOST PRO VŠECHNY. OBHAJUJ ŽIVOT!

Den 19. září sv. Otec strávil ve městě Detroitu na středním východě Spojených států. Toto byla jeho poslední zastávka za jeho nynější druhé návštěvy této naší země. V doprovodu detroitského arcibiskupa Edmunda Szoka, který je polského původu, navštívil temní obec polských dělníků na předměstí Hamtramck, kde se sešel i se svým rodným bratrancem. Později sloužil mši sv. v obrovském „Stříbrném dómu“ Pontiac, kde se shromáždilo na 100.000 lidí. Ve svém kázání vynesl národního ducha svobody v USA a zároveň přísně odsoudil potrat. Zde překládáme některé z jeho výroků:

„Ameriko, tvůj dějinný

nejhlubší osud a tvoje nejopravdovější charakteristika jako národa se projevuje v postoji, jež zaujímáš vůči lidské osobě. Nejzákladnější zkouška tvé velikosti v historické kritické současnosti lidstva tkví ve způsobu, jímž se chováš vůči každé lidské bytosti, zejména pak vůči těm, které jsou nejslabší a nejvíce bezmocné... vůči těm, které se dosud nenarodily... Nejlepší tradice vaší země předpokládají úctu vůči těm, kteří se nemohou sami bránit. Chcete-li zajistit pro všechny stejnou spravedlnost, opravdovou svobodu a trvalý mír, pak, Ameriko, musíš hájit život. Toto je důstojnost Ameriky, důvod její existence, podmínka pro její další přežití a světlem budoucnosti, ano, to je nejzákladnější zkouška její velikosti.”

„Dále připomněl Američanům jejich zodpovědnost za spravedlnost a mír ve světě. Amerika jako svobodná, šťastná a bohatá země je povolána k tomu, aby projevovala, jak to dělala dosud svou štedrost druhým, méně obdařeným, a pomáhala jim. Pak ještě řekl: „Můžete se sice uzavřít, draží Američané, sami do sebe, abyste užívali plody vaš-

eho pokroku, a zapomenout na ostatní svět. Také však - uvědomující si své bohaté dary a svou schopnost pomáhat - se můžete rozhodnout k tomu, že splníte zodpovědnost, kterou dějiny a vaše úspěchy vám vložili z boží Prozřetelnosti na ramena.”

„... Mezi vámi však dosud existuje i chudoba, když staří a slabí jsou zanedbáváni a jejich životní úroveň stále klesá. Dostavuje se chudoba, když nemoc odejme rodině jejího živitele. Existuje hmotná bída a utrpení v krajích a ve skupinách lidí, kde nezaměstnanost hrozí mít rozsah epidemie. V budoucnu chudoba čeká na ty, kteří nemohou využít dobrodiní základního školního vzdělání.”

Na letiště se pak s ním přišel rozloučit, jménem US vlády, místopresident George Bush. Sv. Otec mu řekl, že opouští Spojené státy „s živými vzpomínkami na dynamický americký národ, na vřelý a přátelské uvítání amerického lidu ze všech ras a národů a na americkou církev, požehnanou bohatou směsicí kulturních tradic.”

Potom večer 19. září odletěl do Edmontonu v Kanadě, kde strávil noc v jednom tamním klášteře. V neděli 20. září pak odletěl do indiánské osady Ft. Simpson v severozápadním území, ležící 400 mil jižně od polárního kruhu, kterou chtěl navštívit za své cesty do Kanady v roce 1984; tehdy však kvůli husté mlze musil od tohoto svého úmyslu upustit. Sv. Otec se tam zdržel 4 a půl hodiny. Na jeho mši sv. bylo přítomno asi 5.000 indiánských katolíků, kteří tam přijeli z celé Kanady. Jeden starší Indián tam například přijel autobusem z provincie Britské Kolumbie, vzdálené 1.600 mil. Většina z kanadských indiánských kmenů Dene, Inuit a Metis jsou katolíci. Sv. Otec ve svém kázání litoval toho, že bílý člověk přinesl do země vedle technického a hmotného pokroku také bídu, alkoholismus a rozpad domorodých kultur, které dnes tamní Indiány postihují. Vyslovil vroucí přání a naději, že bude v budoucnu

nalezena cesta k tomu, aby se Kanada stala ostatnímu světu modelem v zachování důstojnosti a kultury domorodého lidu. Učinil výzvu k uzavření nové smlouvy kanadské vlády s Indiány, která by zajistila Indiánům jejich základní domorodá práva, včetně práva na samosprávu. Někteří přítomní pohlaváři však litovali toho, že papež se neomluvil za činnost dřívějších misionářů, kterým je vytýkáno, že prý ve svých školách a jiných ústavech v severní divočině přispěli k zániku domorodých jazyků a životních zvyků vnucením jim angličtiny či francouzštiny. V neděli večer pak sv. Otec odletěl zpět do Říma.

Co tomu všemu říkáte, draží čtenáři? V první řadě bychom měli vděčně poděkovat Pánu Bohu, že i po tom těžkém zranění při dosud stále „nevysvětlitelném“ atentátu z 13. května 1981 a po prodělané těžké operaci, dává sv. Otec tak pevné zdraví, že všechny tyto namáhavé „tury“ může ještě podnikat a skoro „sportovně“ dělat rekordy osobní kázně a pracovních výkonů. V deseti dnech překonat americké vzdálenosti, navštívit devět měst, sloužit dlouhé bohoslužby, pronést přes čtyřicet proslovů v různých řečech, vyslechnout stovky lidí, podávat ruce tisícům - v dešti i v úpalu slunce, stále přestupovat z letadla do „popmobilu“, stoupat po schodech oltářů a tribun, nechat si líbit výsměšné demonstrace, naslouchat kritikám i svých biskupů a sestřiček, vyslechnout všechny proslovy a všelijakou - nevždy ladnou muziku, navštívit i nemocné, vidět hmotnou i morální bídu v různých zemích, a při tom si denně zvykat na rozdílný čas i různou stravu! Panečku, to není žádná legrace všechno to absolvovat v 67 letech a vyvarovat se při tom i obyčejné rýmě, žaludečním potížím, bolestem hlavy, nespavosti a ještě být při tom nekonečně trpělivý a usměvavý! Při tom nesmí nikde zapomenout děkovat, pochválit dobře vykonanou práci, udržet i sílu

Opravdu nečekané a proto tím smutnější ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Dnes ve středu, 30. září 1987 v 11:30 hod. dopoledne zvonil v naší redakci telefon a na druhém konci drátu se ozval z kalifornské Passadeny posmutnělý hlas našeho obětavého krajaňského pracovníka a exulanta pana Stanislava Brožka: Father, máme pro našeho Njd. Otce biskupa Jaroslava Škarvadu smutnou zprávu.

Náš zdejší neúnavný misionář, důstojný

Otec Jaroslav Popelka, S.J.

který, jej včera dopoledne odvázel na letiště v Los Angeles, aby odletěl na svou pastýřskou návštěvu k vám do Chicaga, se sice šťastně vrátil z letiště domů, večer ještě pracoval, ale dnes ráno se už neprobudil. Jeho božský Mistr a Pán si jej k Sobě náhle zavolal.

Jak to bude s jeho pohřbem, ještě nevíme. Jeho představený má v úmyslu pohřbit jeho tělo už v sobotu, ale řekněte Njd. Otcí biskupovi, že - když už je v USA - aby se k nám z Chicaga v pondělí vrátil, přijel nám našeho misionáře pohřbit, a pak zase pokračovat ve své pastorační cestě na východ USA.

Otec Jaroslav Popelka se narodil v Jimramově na Českomoravské vysočině dne 12. května 1917. Po maturitě vstoupil do řádu Tovaryšstva Ježíšova (7. září 1938) a po desetiletém studiu byl 8. září 1948 vysvěcen na kněze. Třetí definitivní sliby v řádu sv. Ignáce složil 2. února 1962. V exilu působil mezi krajany v Anglii, v kanadském Montrealu, několik let byl misionářem mezi kanadskými Indiány, a po odchodu na věčnost Otce Adolfa Pelikána, S.J., zakladatele krajaňské misie svatých Cyrila a Metoděje v Los Angeles, pracoval celých sedmáct let mezi našimi krajany a exulanty v Kalifornii, kde rozšířil svou působnost na San Francisko a San Diego.

Za všechny jeho námahy a svědomitě vykonanou práci mu jsme zavázáni upřímnou vděčností.

Děkujeme všem, kdo si na něho s námi vzpomenu ve vděčné modlitbě, a v nejbližší době Vám podáme do Hlasu národa podrobnější zprávu.

V hlubokém zármutku:

osiřelí krajané a exulanti z české katolické misie v Los Angeles, San Francisku a v San Diegu.

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

hlasívek a vyhradit si čas k osobní modlitbě a k rozjímání. Náš sv. Otec naplňuje skutečně své pastýřské heslo - „Totus Tuus - Celý Tvůj“. Naprosto celý se dává do služeb Krista Pána. Jeho církvi, Panně Marii a lidem, jak na svých pastýřských misijních cestách, tak když je u sv. Petra v Římě. A to ještě najde trochu času na plavání a aspoň jednou za zimu na lyžování. A přesto se ani mnohým věřícím katolíkům nezavděčí, jako se jim nezavděčili jeho předchůdci, když zůstávali „vězni Vatikánu“, nikam nejezdili a byli kritizováni za to, že o skutečném životě lidí „nic nevědí“, když jenom „sedí v Římě“, nechají se nosit na nosítkách i při vstupu do kostela, dělají dlouhé ceremonie, jimž obyčejný lid nerozumí a „pletou se“ do světové politiky.

Proto se zase někteří věřící najednou tázavě pozastavují nad tím, proč nynější papež tolik cestuje po celém světě, že to stojí zbytečně mnoho peněz, za které by se dalo udělat spoustu dobrých věcí pro zmírnění bolesti trpících a odstranění chudoby ze světa...

Na tyto kritiky jsme již asi dvakrát v H.N. „udiveným“ čtenářům odpovídali. Dnes však k tomu přidáme ještě další a pravděpodobně nejdůležitější odpověď. Papež Jan Pavel II. poznal sám osobně ve své rodné zemi hrůzy diktatury Hitlerova nacismu a ještě rafinovanější policejní metody rudé totality a sociální diskriminace bezbožického komunismu. Bolestně prožívá pohoršení, které dávají věřící křesťané západních i východních zemí ostatnímu světu, když se všichni dovolávají Kristova evangelia a při tom podle jeho rad a zásad nežijí, zvláště když jasně vidí, že s chudým zemědělcem, továrním dělníkem, maloobchodníkem i s prostřední pracující vrstvou, „málo praktické“ narůstající inteligence nebylo vždy a často není ani dosud spravedlivě jednáno jen proto, že byli poctiví, pracovití, odpovědní, ale ze slušnosti byli zticha a neuměli se bránit. Marxismus, Leninův komunismus, Mussoliniho fašismus a Hitlerův národní socialismus pomohly lidovým masám znovu objevit v nově se tvořícím světě průmyslu a pásové výroby sílu masové organizace, zneužití těžce dobytého práva na stávku k politickým cílům, s využitím propagačních hesel, sabotáže, terorismu i demokracie k založení přísně hierarchicky disciplinovaných marxistických politických hnutí a komunistické strany. Nakonec se zvláště po 2. světové válce znovu ukázalo, že násilí, lež, podvody

a lstivé úskoky „zabalené“ do jasných hmotných požadavků „sociální spravedlnosti“ jsou účinnější než zdvořile vyjádřené zásady křesťanské spravedlnosti a solidarity, doporučené podnikatelskému a bankovnímu světu v papežských sociálních encyklikách. Při tom všem chudoby ve světě stále přibývá, komunismus se v SSSR zásluhou USA a Západu za 40 poválečných let vojensky a částečně i hospodářsky „postavil na nohy“ a stává se pomalu schopným dosáhnout svého vytčeného cíle: oběsit svého úhlavního nepřítele - kapitalismus - na oprátku, koupenu na dluh právě u samotných kapitalistů. Chudý lid Afriky, Asie a Jižní Ameriky nemá co ztratit a tak, když mu komunisté slibují zlepšení jeho bídného údělu, proč by jim neměl věřit a nedat jim svůj hlas při volbách...

Tohle všechno papež Jan Pavel II. ví a zná až příliš dobře. Proto jde na komunisty jejich metodou: dodat masám věřících sebevědomí a jistotu, že o jejich životních problémech dobře ví. Má to ovšem těžší, než komunisté. Chce lidi - bohaté i chudé probudit, bez násilí a bez třídní nenávisti Kristovou láskou vyburcovat v nich vědomí o jejich lidské důstojnosti, nenahraditelné duchovní hodnotě, určené pro věčnost, aby je odvrátil od pokušení, uplést si na sebe ocelový řetěz a chomout totalitního režimu komunismu, z něhož by se pak těžko dostáv-

ali. Stejně trpělivě a vytrvale burcuje však papež Jan Pavel II. křesťany i nevěřící rozumné lidi dobré vůle v pokročilých svobodných i méně svobodných zemích Západu, aby se probudili ze svého samolibého egoismu, nechtějí-li svou svobodu jednoho krásného dne ztratit. Zcela jasně, bez zbytečného strašení, vidí možnost budoucí tragedie západního požívačného světa, ztratí-li morální hnilobou své svědomí odpovědnosti k ostatnímu světu chudiny. A protože dobře vidí, že bez mocenské a hospodářské síly Spojených států by dnešní SSSR - i přes všechny své problémy a nedostatky - mohl skutečně dosáhnout svého cíle a zamořit zbytek světa falešnou a lživou naukou o mesiánském osvobození lidových mas i bez nukleárního konfliktu, burcuje nás všechny lidi, ale hlavně věřící křesťany a katolíky, k spravedlivému životu z víry ve zvkříšeného Krista, Božího Syna, aby nás mohl Bůh použít k budování spravedlivějšího světa vnitřně i politicky svobodných lidí. Ano, zcela určitě, dnešní papež Jan Pavel II., náměstek Krista, cestuje po světě, aby nás lidi probudil z falešného samolibého klidu k účinnému zájmu o bližního v každé rodině, obci a národě, protože je už na hodinách historie naší moderní západní civilizace „za pět minut dvanáct“. To neznamena, že se blíží konec světa, ale je tu velmi vážné nebezpečí, že náš t.zv. de-

UPŘÍMNĚ A SRDEČNĚ VÍTÁME NAŠEHO Njd. OTCE BISKUPA dr. JAROSLAVA ŠKARVADU MEZI NÁS DO CHICAGA *Drahý Otče biskupe, buďte nám vítán!*

mokratický a liberální „humanismus“ bez Boha by v současném zápoleání sil ve světě neobstál, nevrátí-li k svému původnímu prameni, k víře v Boha a nerozpozná-li jeho obraz v každém člověku. Proto jsme si navzájem bratry a sestrami, dohromady tvoříme boží lid, a to nás každého zavazuje ke křesťanské vzájemnosti a solidaritě.

Ano, ano, náš dnešní sv. Otec cestuje ke všem lidem na světě, aby nám ukazoval „směrovku“ jednoho k druhému, utvrdil nás v naději a v Boží lásce, připomněl nám důrazně náš věčný cíl a tím zároveň zachránil nás i svět před zbytečnými útrapami nesvobody a málo radostného života zde na zemi pod policejní knůtou diktatury zprava nebo zleva! Proto mu buďte vděční za všechnu tu jeho námahu a i tělesnou únavu, a hlavně si vezměme jeho upřímná slova k srdci. Budeme z toho mít v první řadě sami nejlepší užitek. Usídí se v nás boží jistota a mír, v

našich rodinách zase rozkvetou pravá láska s pravou ctností, protože z našeho středu vyženeme sváry kleté a bolné trny rozkvetou zase v růže. Jen tak, svým vlastním a naším společným obrácením Matka Boží vyprosí u Svěho Syna splnění svého slibu z portugalské Fatimy, že se vrátí i lidé v Rusku k Bohu, násilnický komunismus padne a svět 21. století bude zachráněn před zbytečným utrpením.

Díky, sv. Otče, Jane Pavle II. z našeho bratrského sousedního Polska, za Vaše cestování a burcování všech lidí dobré vůle ve všech národech a rasách! - Nám, Čechům, Moravanům a Slovákům, to ale stejně tak trochu i dlužíte, poněvadž Přemyslovna Doubravka a sv. Vojtěch Vaším polským předkům k víře v Božího Syna v začátcích dějin Vašeho národa vydatně také pomáhali. Sám jste nám to už několikrát i připomněl a tak nám tu naši „smělost“ laskavě odpusťte.

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

*Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání*

Josef Skrkon 35-10 Ditmars Blvd.
☎ (718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvláště potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TUROŇ MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem starokrajanům, kteří jej znali a našim čtenářům, kteří se o něm dověděli z jeho různých vzpomínkových článků, které naši redakci v několika posledních letech pravidelně posílali, oznamujeme, že v Cedar Rapids, IA., zemřel náhle ve svém bytě, pan

Theodor (Ted) B.

HLUBUČEK

bývalý redaktor

Cedar-Rapidských listů

a mnohostranný kulturní pracovník
v krajských spolcích.

Narodil se před více než osmdesáti lety v Žamberku v Čechách, a do USA přijel za svým otcem v roce 1920.

Pohřeb měl v úterý 29. září 1987 z pohřebního ústavu Eduarda Kuby v Cedar Rapids do krematoria místního Českého národního hřbitova a jeho popel bude na jeho osobní přání uložen do rodinné hrobky na žamberkém hřbitově v Československu.

Děkujeme všem, kdo se za něho pomodlí, anebo mu věnují tichou vzpomínku.

MUDr. Donald HLUBUČEK
s rodinou, Reno, Nevada, syn;
manželé ČADOVI z Cedar Rapids, přátelé.

Za Mistrem Jiřím Zavřelem

Jsou lidé, kteří poznali bolest a proto cítí s těmi kteří trpí. Jsou křesťané, kteří k těm co po nich házou kamenem přicházejí s chlebem. Jsou vyhnanci z vlasti, jenž vlast nikdy neopustili. Je v nich. Nosí ji ve svém srdci a nestárnoucích vzpomínkách. Jsou vojáci Ducha, kteří nenosí stejnokroj ani vraždící zbraně. Jejich nepřekonatelnou zbraní je jejich mravnost, čistota charakteru, síla Pravdy. Jsou Mistři - umělci velkého formátu, jejichž velikost vyrůstala ze skromnosti, křesťanské víry - úcty k člověku. Ve svých dílech nám odkazují lásku k bližnímu, víru v Boha, v pravdu a dobro.

To vše zosobňoval ve svém životě, ve své tvůrčí práci akademický malíř, exulant Mistr Jiří Zavřel. Jeho nečekaný, tragický odchod z našich řad nám připomíná nezmenitelné a definitivní Memento mori. Pamatuji na smrt! Neboť, ne tady na zemi, chybujícího, bloudícího a často tak nelidského lidstva, ale tam na druhém břehu, na břehu Věčnosti budou posouzeny klady i záporny dobré i zlé v činech každého z nás. V Mistru Jiřím Zavřelovi ztrácí exil další vzácnou osobnost. Muže z generace, která budovala demokratickou republiku a bránila ji na straně křesťanské civilizace. Já osobně - a je mi ctí, že to mohu říci, v něm ztrácím jednoho z té hrstky přátel nejvzácnějších. Týden před tím černým dnem, pro nás pro všechny kdož jsme ho znali, při naší poslední schůzce jsme si naposled stiskli ruce. Měl rád poezii a fandil i politické satíře. Byl pozorným posluchačem a rádcem, který znal život.

Tož, drahý příteli, Mistře Jiří Zavřele, děkuji Vám, za pro mne tak vzácné upřímné přátelství, za všechna ta povzbuzující slova v mé osobní životní krizi, za naději, kterou jste vléval do mojich žil i talentu. Neumím plakat. V mém smutku ale nezapomínám, že při našem posledním setkání jsme mi řekli „Na shledanou“. A tak se určitě opět sejdem. Tam na druhém břehu, kde už není bolestí, nenávistí ani zloby. Za všechny Vaše přátele a známé Vám chci veřejně poděkovat za Vaši věrnost k vlasti a pozůstalé rodině vyslovit svou upřímnou, hlubokou soustrast.

Cest Vaší památce!
Jára Meců - Kalifornie

Prosíme, oznamte nám včas
změnu své adresy

NINA SVOBODOVÁ

*Dívčí
Božího
oka*

(Pokračování z min. čísla)

Tos věděla dobře, Kateřino Danešová, ducha jsi měla vždycky bystrého a ráda jsi se dívala lidem i věcem tváří v tvář. Cítila jsi, že budeš poražena, a to jsi nemohla dopustit. A tak jsi tedy zvolila cestu postranní.

Došla jsi ke krajkářce Josefíně, rozvinula před ní temný obraz budoucnosti bez rodičovského požehnání, odvrátila Danešovy a Hudcovy rodiny od budoucí manželské dvojice, vydědění Petra Daneše. A když polekané děvče ustupovalo před tvrdostí tvých slov, když jsi cítila, jak se chvěje ne o sebe, ale před tím, co má zasáhnout milovaného, tehdy jsi, Kateřino Danešová, nasadila nejhorší úder.

Tehdy, v chudičkém pokojíčku v sousedství vyšehradských hradeb, prostém jak klášterní cela, čistém a plném světla, kde na okně voněly červené muškáty, začala jsi hovořit o Petrově ženitbě. Bůh ví, že ta ženitba žila jen v tvé hlavě, tys však hovořila, jako by se svatba měla konat již zítra či pozítří. Líčila jsi nevěstu zámožnou a celé rodině srdečně vítanou, zdůrazňovala, že té svatbě leží v cestě jen jediná překážka — nerozvážené slovo, kterým se Petr zavázal „panně krajkářce“ a které je mu nyní vítané jako železný řetěz, přikovaný k noze.

Lhala jsi tehdy, Kateřino Danešová. Lhala nikoli z lásky k nevlastnímu synu, ale z lásky k rodinné pýše, z lásky k penězům a majetku a z lásky k sobě samé. Tvá tvrdá hlava nesnesla pomyslení na ústup nebo dokonce na porážku. A samozřejmě — zvítězila jsi. Děvče ti uvěřilo, ustoupilo, vrátilo do tvých rukou slovo, kterým se mu zaslíbil Petr Daneš.

Tehdy, když jsi odcházela z domku pod vyšehradskými hradbami, zářila jsi vítězstvím, paní Kateřino. Byla jsi jako loď, jež rozepjala všechny své plachty vstříc slunci. Zvítězila jsi. Byla jsi spokojena, pyšnila ses, byla šťastna. Teď půjde vše jako na drátku. Petr několik dní zavzdoruje, zakřičí a snad i v některé podskalské nebo staroměstské hospodě zahýří a zabouří, ale za pár dní bude klid a do takových čtyř, pěti neděl může být ruka v rukávě a panna Štefka z pivovaru na Dobytčím trhu se může chystat na svatbu. To by bylo zlé, abych já, Kateřina Danešová, neznala svého nevlastního syna Petra! Chlapce, kterého jsem vychovávala od dětských střevíčků.

A přece, Kateřino, jak ses zklamala! Tentokrát ses přepočítala. Tak důkladně, že tě dodneška ta ztráta nepřebolala a sotva kdy přebolí.

Petr vyváděl a bouřil jako pravý synek od vody. Jako by mu v žilách burácela jarní povodeň. Vyváděl tím hůř, že Josefina, ta krajkářka s laníma očima, se den po rozmluvě s tebou sebrala, odešla z bytu s nějakým uzlíčkem (alespoň tak vyprávěly slůžky a ty to měly od sousedek) a už ji na Vyšehradě ani na Novém městě nikdo nespapřil. Odešla. Ne — zmizela. A nikdo nevěděl kam.

Však se tenkrát povídaly věci, letělo to po celém Podskalí jako na křídlech, a ty řeči rostly jako lavina.

Některé říkaly, že se dala do služby k nějaké cizí šlechtice a odjela s ní do Paříže nebo do Říma. Jiní zase tvrdili, že krajkářku Josefínu přijaly sestry v nějakém klášteře, kam předtím občas docházela, někde na Starém Městě nebo na Hradčanech, a vyskytli se konečně lidé, kteří roznášeli, že panna Josefinka ztratila hlavu, a Pán Bůh odpustí a od zlého ochraňuje, sáhla si na život. Ti lidé jezdili po Vltavě křížem krážem s bidly a prohlédávali řeku, však jsi tehdy, Kateřino, pro hanbu z domu nevycházela, stejně se však nic ve vodě nenašlo a ani v té době žádná osoba ženská v Praze s tak hrozným hříchem na duši nesešla ze světa.

Ulehčilo se ti, Kateřino, ostatně jsi od počátku tvrdila, že by Josefina na sebe ruky nevložila, na to bylo to děvče příliš zbožné, a třeba Petr byl hoch jako oheň, neměli ti dva na svědomí nic, co by musili před lidmi tajit jako světskou hanbu a proč si nejčastěji takové ubohé opuštěné děvče sáhne na život.

Nechala jsi tedy lidi, aby povídali, co se jim uráčí. Tvá hrdost tím sice trpěla, ale přece to bylo snesitelnější, než kdybys byla musela chystat v domě místo pro nevěstu bez jména, bez rodiny a bez krejcaru věna.

Těšila ses, že všechno půjde podle tvého, že se Petr podrobí a skloní, ale zmýlila ses. Podruhé ses zmýlila, paní Kateřino.

Petr, ten prudký bouřlivák, se pustil do světa. Co a jak řekl otci, to ses do dneška nedozvěděla. Tatík mlčel. Daneš byl vždycky takový. Jako by slova vážil na stříbrné misce. Nekřikl, nezabouřil (a je to starý voják, byl v těch francouzských vojnách u Budějovic a u Čížové, sloužil jako kurýr u husarů), chraň Pán Bůh, aby snad proti ženě ruku pozvedl, ale co se ukrývalo v srdci, od toho neměl nikdo na světě klíče.

S tebou se Petr rozloučil jen několika krátkými slovy — a odešel z domu. Pustil se na sever, křížem krážem prošel Německo, pak se pustil do Francie, všude pracoval na nejlepších stavbách, protože byl tesař velice obratný a dílo mu v ruce kvetlo. Pobyl ve světě tři léta, a když se vrátil domů, mužný, silný, osmahlý sluncem i větrem od moře, když se otec těšil, že syn převezme do pevných rukou největší část díla, že dovede otcův odchod k netušenému rozvoji, a když jsi ty, Kateřino, v duchu sprádala nejkrásnější plány pro budoucnost, když jsi již již viděla, jak „U Božího oka“ hospodaří po tvém boku mladičká hospodyňka, dcera z nejbohatší a nejváženější rodiny dřevařské, mlynářské či pivovarské, objevila se náhle Ta, která přichází nevolána a odchází obtížena břemeny nejdrahoccennějšími.

Bylo to na jaře, ledy se hýbaly těžce, a když se přece jen pohnuly, začalo být velmi zle. Vltava hrozivě stoupala a pak jednoho dne se náhle rozlila v strašlivé dravosti ven z břehů. Ledové kry, které se hnaly od Berounky, unášely s sebou, kde co sebraly. Lidé se narychlo stěhovali na půdy a „hoši od vody“ měli plné ruce práce, aby zachránili ty, kdo nebyli dost rychlí a dost obratní a nemohli nebo nedovedli včas utéci.

Celé Podskalí bylo na nohou. V čele mužů s háky, bidly a loďkami byl ovšem Petr Daneš. Ti hoši se prodírali ve vysokých botách ledovou tříští a špinavým sněhem, vozili sousedy v loďkách do bezpečí, zachraňovali lidem majetek i domácí zvířata, drůbež a psy, a nebýt jich, bylo by hezkých pár lidí přišlo ne-li o život, tedy alespoň o všechnen majetek.

Petr Daneš byl vpravdě hlavou záchranců a bok po boku byl s ním mladý vorařský ze Zvíkova, Jan Skála. Ti dva byli jako rodní bratři — nerozluční jak na loďce, tak ve vodě, první v nebezpečí a poslední v klidu a v teple. A přece teď . . .

Vorařský Jan v modrém „panském“ fraku klečí před oltářem plným světla, vedle něho nevěsta, mladá, růžová a vonná, samá krajka a samý květ — a Petr?

Toho jsme pochováli na starém hřbitově u Nejsvětější Trojice v Podskalí, pod křížem s kotvou a srdcem. Na jaře, okolo svátku Zvěstování Panny Marie, to byly tři roky, co kráčelo celé Podskalí za jeho rakví.

Vešli ho bělouši, jak se slušelo a patřilo na svobodného mládence, a pláče bylo v Podskalí jen dost. I ty, Kateřino, jsi plakala, a upřímně, ze srdce.

A když se na hřbitově pan farář domodlil poslední slovo pohřebních modliteb, když ve vzduchu dozněl poslední tón starobylé nábožné písně, s níž se hoši z Podskalí loučili se svým druhem, a když ti chlapi od vody spouštěli rakev do hrobu, musila ses, hrdá a rozšafná Kateřino, přidržet nejbližšího ramene, abys neklesla na kolena a neobjala tu rakev a v bolestném a prudkém pláči nezebrala za odpuštění u toho, do jehož života jsi tak krutě zasáhla. Bylo to rameno Terezy, tvé starší dcery, a její oči se k tobě vznesly v té chvíli orámovány modravým, bolestným stínem. Ano, Tereza věděla . . . Tereza znala mnohé, cos ty chtěla před jejím očima skrýt, mnohé, okolo čeho tvá nejmilejší Lenka přeletěla jako motýl. Zнала — a mlčela. A ty . . .

Hlava v brokátovém čepci sebou pohnula. Prudce, téměř útočně. Pane Bože, netrestej mě za to, co se kdysi stalo, co jsem zavinila: Ty dobře víš, že nechcím, i za ty myšlenky, které mě napadají teď v tom okamžiku, kdy moje nejmilejší dítě klečí před oltářem, kde jsem před dvaceti lety klečela i já. Teď, když kněžská štola váže ruku mé dcery, Marie Magdaleny Danešové, s rukou Jana Skály, dřevaře a dá-li Bůh budoucího hospodáře v danešovské ohradě, teď v té krásné a vzrušené chvíli

táhnou před mýma očima obrazy nemoci, smrti, hřbitova...
Vždyť přece dnešním dnem se spojují dvě životní cesty. Dnešním dnem bude položen základ k rodině, z níž vzejdou (bůhví, že ano) nové životy. Zdravé, požehnané, šťastné. Ano, zde jsi zvolila opravdu dobře, matko Kateřino, když jsi přála lásce těch dvou lidí, když jsi tu lásku pěstovala jako jarní květinu na zahrádce, když jsi vítala její růst s opravdovým mateřským požehnáním. Zde jsi měla oči a srdce na pravém místě. A přece...

Tehdy, když vorařský Jan přijel se svými vory od Zvíkova, když přijal práci u vás v ohradě, nezdálo se ti, že jeho oči prolévají na jiné dívčí tváři než byla tvář Lenky, která tehdy ještě běhala v dětských střevíčkách?

Oči paní Kateřiny se odpoutaly od dvojice, klečící na klekátku, zapátraly na okamžik prostorem, a pak utkvěly na dvojici prvního mládence a první družičky, stojící nejbližší za klekátkem ženicha a nevěsty.

Mládenec v tmavě hnědém fraku, v bohaté krajkové náprsence, silně napudrovaných vlasů a pleti tak bílé, jaká se vyskytuje pouze u lidí ryšavých nebo alespoň silně rusých.

Ten mládenec je Filip Langweiler, kupecký synek z Nového Města, chování uhlazeného a ne chudý, všechno přesně tak, jak ráda vidí paní Kateřina Danešová. A družička po jeho boku, družička štíhlého, vysokého vzrůstu, v šatech jemně zelené barvy, jakou jásá mladá tráva na jaře? Družička, jejíž hlava se tyčí ve zvláštní, půvabné hrdosti nad útlou šíjí, zpola zaha-lenou do nadýchané, krajkové běli?

Ach ano — Tereza... Ne, to přece nebylo nikdy pravda, že by Jan Skála ztratil oči a srdce u Terezy Danešové, u starší dcery z domu od Božího oka.

To paní Kateřina nikdy ani ve snu nepomyslela. A kdyby i byla pomyslela, jen tak daleko, nesměle, byla by tu myšlenku ihned od sebe zapudila s veškerou rázností, jaké byla její povaha schopna.

(Pokračování příště)

Konference o lidských právech a humanitních otázkách

Jak jsme již čtenáře Hlasu národa informovali, Sovětský svaz podal návrh, aby se konference o lidských právech a humanitních otázkách konala v Moskvě. Informovali jsme čtenáře H.N. také o postoji Západu k tomuto návrhu a o podmínkách, které by Sovětský svaz musil splnit, aby se tento návrh mohl uskutečnit. Náměstek ministra zahraničních věcí USA, Mr. John Whitehead, se v červnu t.r. k věci vyjádřil takto:

„Any prospective host to a CSCE meeting should not only provide the same open conditions - for delegates, for the press, and for non-governmental organizations - which previous hosts have offered, but should also have an exemplary record in the subject on which the meeting is to be held...”

Vedoucí americké delegace, velvyslanec Warren Zimmermann vznesl deset bodů, podle kterých se bude sovětský návrh soudit, a na které se bude od sovětské delegace očekávat odpověď ve Vídni v poslední fázi konference. Níže těch 10 bodů stručně uvádíme:

- 1) First - will the Soviet Union guarantee entry and exit to all interested individuals and non-governmental organizations, which desire to attend the meeting?
- 2) Second - what about free movement within the USSR for Soviet citizens who wish to attend the Moscow Conference?
- 3) Third - it is particularly incumbent on the host to facilitate the attendance of concerned individuals in the Soviet Union who have monitored the development and implementation of the Helsinki process. Virtu-

ally all of them have been persecuted for these activities, many of them are still in labor camps or internal exile. Will they be freed so that they can attend the meeting on issues for which they have sacrificed their freedom? And what of those Helsinki Monitors living abroad? Will they be welcomed, regardless of what country they began their activity in or where they are now?

4) Fourth - will there be lodging for everyone, Soviet citizens and foreigners who visit to attend the Conference? There should be no restrictions on where people stay.

5) Fifth - will delegates and visitors to the Conference be free to contact anyone they wish, whether Soviet citizens or foreigners, permanent residents or visitors to the USSR?

6) Sixth - once all the delegates, interested individuals, and non-governmental organization arrive in Moscow, will they be able to organize public and private meetings and activities, such as demonstrations, book fairs, press conferences, displays, and so forth? We hope the answer to this is an unequivocal yes.

7) Will there be free access for private citizens, whether foreigners or Soviets, to the Conference site? In addition, we wonder whether there will be free access for all visitors, Soviet or foreign, to the delegation, non-governmental organizations, journalists and other offices? If foreign visitors are housed in compounds surrounded by fences and guarded by uniformed militia - as foreign residents are housed - will these guards have firm instructions not to stop visitors and not to intimidate or turn away guests?

8) Eight - will there be office

or work space available to journalists, non-governmental organizations, and others, who need to prepare or reproduce materials, or for other office work? Will journalists, non-governmental organizations and other individuals be able to bring in typewriters, radios, tape recorders, books and magazines? Can we be sure that a great deal of this literature will not be seized as allegedly „anti-Soviet“?

9) Ninth - will all reporters and journalists be allowed to attend the conference, to cover it freely, and to send out their reports, whatever their content, without hindrance? Many reporters, also from the ethnic press, the Voice of America, Radio Free Europe and Radio Liberty will also wish to cover the Moscow Conference.

10) And Tenth - will non-governmental organizations, individuals, reporters and delegates be able to conduct all their activities, including public meetings and demonstrations, without being subjected, whether from the police themselves, or alleged „concerned citizens“?

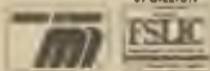
-afa-

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmerica Federal

Savings and
Financial Services

Assets over
\$1 BILLION

Hugo Koranda
• Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 N.W. Cermak
863-6700
4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001
9 E. Ogden Ave
420-8000

MEALMAKERS

6714 W. Cermak Berwyn

“Only Mama Cooks Better”

Fully Cooked Meals

We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods
- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Speciality Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon

Delivery Service 484-2711 Why Cook? Call Us

Offer Expires 10-31-87

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:

☎ 484-0106 / 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

20 WYCC
tv Chicago

**EDUCATION OF YOUNG
CHILDREN IS THE
FEATURED TOPIC ON
„CONVERSATIONS WITH
THE CHANCELLOR“ ON
THURSDAY, OCTOBER 8,
1987, AT 10:30 PM, ON
WYCC/CHANNEL 20**

Dr. Betty Hutchison, Dean of the Human Services Institute at Chicago City-Wide College, discusses her recent appointment to the Governing Board of the National Association for the Education of Young Children with host Dr. Salvatore G. Rotella, Chancellor of the City Colleges of Chicago, on the Thursday, October 8, 1987 edition of „Conversations With The Chancellor“, at 10:30 p.m., on WYCC/Channel 20.

„Conversations With The Chancellor“ is a weekly interview series which focuses on local and national issues and features individuals from the City of Chicago and the City Colleges of Chicago who are in some way contributing to the city's economic, educational and cultural development.

WYCC-TV is Chicago's educational PBS station and is operated by Chicago City-Wide College, one of the City Colleges of Chicago.

VOICE OF THE NATION

Kevin Hannan:

Pilgrimage to Praha — Texas

Each August 15th the pealing of bells in the small stone church of Praha, Texas announces the beginning of the annual „pout“ or pilgrimage. The bells sound for a quarter hour to signal the entry procession of bishop, priests and acolytes. The bells have a marvellous tone and it is a quieting experience to sit and to listen to them. Bells have a certain power. This was surely more evident in past ages when methods of communication were simpler. The church bells in Praha seem to somehow draw the congregation together in unity and concentration as it begins the annual community celebration with a Mass in the Czech language.

In 1855 the first Czech immigrant settled in this south central Texas community, which was populated in that day by Americans and called Mulberry. In 1864 a group of twenty-five Czech-Moravian families settled in the area. Church services were first held in the home of Matěj Novák, the original Czech settler in Praha. A church was erected in 1866 and was replaced in 1876 by a larger structure built to accommodate the growing community. The „New Prague“ post office was erected in 1884. Since most of the population used the Czech-Moravian speech in church, school and work the community came to be

known as Praha. The present stone church, modelled after churches of Czechoslovakia, was erected in 1892. The interior of the church has been altered only very slightly in the past decades which have proven tumultuous for other Catholic places of worship. Following the style of churches in rural Moravia, hand-painted figures and designs decorate the walls and elaborate votive lamps hang from the ceiling.

The nucleus of Praha, Texas is the church, cemetery and giant parish hall. Residents of Praha preserve the Eastern European tradition of caring lavishly for family gravesites. Each August 15th cemetery radiates with bright bouquets of flowers which adorn the tombstones, many of which have Czech inscriptions. The parish hall in Praha is an imposing wooden structure surrounded by expansive shade trees. The hall has no air-conditioning system but is cooled by large window fans and by the overhanging trees. There is something natural and refreshing about relaxing in the Praha hall. Few complain about the lack of air-conditioning, even though temperatures outside can be fierce. For those of us who grew up constantly insulated in the summers by air-conditioning, it is interesting to catch a glimpse of what rural community gatherings must have been like in the past. I often wonder if our sense of community in America hasn't been destroyed by air-conditioning, television and other conveniences which succeed in isolating American from one another.

People from neighboring communities jest about the „fifteen acres of Bohemians“ which gather in Praha each August 15th. In 1987 approximately five thousand purchased the traditional Praha meal of fried chicken, Czech sauerkraut and trim-

mings. Adjacent to the hall volunteers dispensed cold beverages. A popular refreshment is Shiner beer, brewed in nearby Shiner. Throughout the day a lively brass band plays traditional Czech melodies punctuated by clarinets and tubas. Despite the heat it is sometimes difficult to find an empty spot on the dance floor.

The Praha pout' is a homecoming for former residents who have left the community to seek a livelihood in more prosperous parts. The resident population of Praha has dwindled in recent decades. Praha has remained an essentially agricultural community. The younger generations have moved on to Houston and to other areas which promise a less family, friends and former neighbors to gather and visit. Like their Eastern European ancestors and kinsmen the people of Praha are very much family - and community - oriented. Unlike many American Protestant communities, in Praha the needs of family and community often take precedence over personal needs. Praha remains a close-knit community and many citizens can trace ties of kinship through blood or marriage. In recent years visitors from other parts of the state have begun to make their own annual pilgrimage to Praha. These guests have been graciously welcomed with traditional Czech hospitality. Above all this is a celebration of community.

The concept of pout' or pilgrimage was brought to this part of Texas from areas of modern-day Czechoslovakia, where each village celebrates the feast day of the patron saint of the local church. Until recent times the year was measured off by the church calendar. Each day of the year commemorated the life of a saint or an event from the Bible. Pilgrims journeyed long distances to take part in the bet-

ter known pilgrimages. In Czechoslovakia today Hostýn and Velehrad in Moravia and Levoča in Slovakia remain popular pilgrimage sites which still draw many visitors. During the period of Austrian rule many Czech-Moravian visited the Polish pilgrimage sites of Czestochowa and Kalwaria Zebrzydowska.

The pout' traditionally began with a formal procession of clergy, youth, musicians and pilgrims through the streets of the town. If the local church possessed a miracle-working ikon or revered statue these were carried at the front of the procession. Following a solemn High Mass a market was held in the town square and pilgrims and locals sampled imported and domestic products. In the spirit of celebration music was a part of the day and the pout' ended with a dance attended by the eligible bachelors and maidens. Typical in the tradition of Catholic Europe, worship and celebration were joined in community fellowship.

The idea of pilgrimage is as old as Judaism and Christianity. Early Christians burned with the desire of making the difficult and often dangerous pilgrimage to the Holy Land. Because of the sacrifice involved, pilgrimage was often a source of great spiritual renewal. The journey undertaken in pilgrimage often served to direct the pilgrim on an inward journey renewal. It is unfortunate that the significance of this idea has been lost

by American Catholics. Many Catholics have lost their sense of the sacred. Many have seen their local churches and their faith itself secularized. For those Americans for whom a misguided political activism embodies religious truth the spirituality of pilgrimage is something difficult to comprehend. Most of those Americans who recently made their pilgrimage to see the modern world's most untiring pilgrim, Pope John Paul II, experienced the rewards of pilgrimage.

Each fifteenth of August the citizens of Praha, Texas celebrate the feast of the Assumption of the Blessed Virgin, to which their church is consecrated. This is probably the only community in America that still celebrates the community feast day on the calendar date instead of transferring it to the weekend. Every year the many visitors and workers take leave of their jobs to attend the celebration and to work as volunteers.

On August 15, 1987 the citizens of Praha, Texas celebrated the 132nd annual pout'. I admire this community for preserving its rich traditions. Imagine the difficulties involved today in arranging this annual celebration. I respect the Texas Praguers for this. For the citizens of Praha the annual pout' offers an opportunity to escape the demands of an increasingly threatening material society. For one day in the year at least Praha, Texas returns to a more peaceful age.

47TH AMERICAN CZECHOSLOVAK DAY AT THE STATE FAIR OF TEXAS

The 47th American Czechoslovak Day at the State Fair of Texas in Dallas will take place on

Sunday, October 18, 1987.

The Day begins with Holy Mass at 8:30 A.M. at the Hall of State. Celebrant is the Most Rev. Bishop John L. Mořkovský. Activities at the Band Shell auditorium and other locations on the fairgrounds begin at 10:30 A.M. An exciting program of music, folklore, Sokol gymnastics, folk dance and other activities is planned.

PLEASE MARK YOUR CALENDARS AND PLAN TO ATTEND!!!

Visit the State Fair of Texas on Sunday, October 18, 1987 and help us celebrate our rich Czech, Moravian, Silesian and Slovak heritage.

American Czech Culture Society

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

DO ČESKOSLOVENSKA 1987

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga a New Yorku a neb z dalších míst USA.

3. a 17. září, 2. a 16. října, 6. a 20. listopadu.

Každý zájezd je na 16, 23 a nebo na 30 dní pobytu.

Ceny letenek do Prahy a Bratislavy z Chicaga do 15. září \$868 a pak \$728.

Z New Yorku do 15. září \$729 a pak \$618.

Výhodná cena do Vídně \$652.

Návštěvy příbuzných z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě za nejlevnější ceny. Skupinové odlety z Prahy do New Yorku a zpět jen za \$711 s pobytem až do jednoho roku. Máme zvláštní výhodné nemocenské pojištění pro návštěvníky.

Tuzex - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům. Vyřizujeme rovněž zaslání balíčků do Československa.

Vyžádejte si podrobené informace u firmy:

WEBER TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512